

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

46. ČÍSLO / XVI. ROČNÍK

9 Kč (12 Sk)

16. LISTOPADU 2008

Z obsahu:

Moudrost Kříže

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
29. října 2008
- strana 2 -

Princezna Marie

Josefa Belgická

Před padesáti lety
6. ledna 1958 zemřela
„obdivuhodná žena“ sestra
Marie Josefa
- strana 4 -

Výroční bilance

Le Figaro o liturgii během
návštěvy Benedikta XVI.
ve Francii
- strana 6 -

Matčín růženec

- strana 7 -

Zpovědník svatě

Faustíny blahorečen

- strana 8 -

Z třetího dopisu svatě

Kláry svatě Anežky České

- strana 8 -

Řím vzdává poctu Piu XII.

- strana 9 -

Muzikál o Donu Boskovi v Teatro Olimpico v Římě

- strana 10 -

Pán Ježíš

o svých kněžích

Moje láska předcházela
jejich lásku
- strana 11 -

Svatá Anežko Česká, oroduj za nás!

V Pavlově osobní zkušenosti je jedno nezvratné datum: zatímco zpočátku byl pronásledovatelem, který používal proti křesťanům násilí, od okamžiku svého obrácení na cestě do Damasku přešel na stranu ukřižovaného Krista, který se pro něho stal smyslem života a motivem jeho kázání. Celý jeho život se vyčerpal pro duše (srov. 2 Kor 12,15), nedbal na klid a nevyhýbal se nástrahám a obtížím. Setkání s Ježíšem mu objasnilo ústřední roli Kříže: pochopil, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých za všechny i za něho samého. Obojí bylo důležité – univerzalizita: Ježíš zemřel za skutečně všechny; i subjektivita: On zemřel také za mne. V Kříži se tedy projevila Boží nezištná a milosrdná láska. Tuto lásku pocítil především sám na sobě (srov. Gal 2,20) a z hříšníka se stal věřícím, z pronásledovatele apoštolem. Den po dni v novém životě zakoušel, že spása je milost, že všechno vycházelo z Kristovy smrti a nikoliv z jeho zásluh, kterých vlastně vůbec nebylo. „Evangelium milosti“ se pro něho stalo jediným způsobem, jak porozumět Kříži, kritériem nejen nového života, ale také odpovědi diskutérům, především židům, kteří vkládali svou naději do skutků a očekávali od nich spásu; pak to byli Řekové, kteří proti Kříži stavěli svou lidskou moudrost, a byly to skupiny hereetiků, kteří si vytvořili svou vlastní ideu křesťanství podle vlastního životního modelu.

Ústřední téma

Pro svatého Pavla má Kříž základní primát v dějinách lidstva; představuje ohnisko jeho teologie, protože říci Kříž znamená říci spása darovaná jako milost každému tvorů. Téma Kristova kříže se stává podstatným a primárním prvkem Apoštolova kázání: nejvýraznější příklad se týká korintské obce. Tváří v tvář církvi, kde se vyskytovaly závažným způsobem zlo-

Moudrost Kříže

rády a pohoršení, kde bylo společenství ohroženo stranicím a vnitřním rozdělením, které ohrožovalo jednotu Kristova těla, nepředstavuje se Pavel vznesenými slovy nebo věděním, ale hlásáním Krista, a to Kris-

ta ukřižovaného. Jeho silou nebyla přesvědčující mluva, nýbrž paradoxně slabost a třesení toho, kdo se odevzdává jen „Boží moci“ (srov. 1 Kor 2,1-4). Pro všechno to, co Kříž představuje, a tedy také pro teologické po-

Editorial

Ve čteních předposlední neděle církevního roku se objevuje tematika z dnešního pohledu velmi aktuální: otázka píle a zdravého podnikání. Ve starozákonním čtení z knihy Přísloví slouží jako příklad přičinlivá a velmi prozíravá žena. (Stojí za to přečíst si dotýčný úryvek v originálu bez vnechávky.) Také Pán ve svém instruktivním podobenství dává za příklad dva podnikavé služebníky a staví je do protikladu ke třetímu, který naopak v tomto směru zcela zklamal. Slova sv. Pavla pak do celé problematiky vnášejí nejpodstatnější pointu, kterou měl ostatně na mysli i sám božský Mistr, a tou je nezbytnost bdělosti a připravenosti, protože den Páně přijde zcela nečekaně jako zloděj v noci a veškerá podnikavost by nikdy neměla ztrácet ze zřetele, že bude nevyhnutelně podrobena konečnému vyúčtování.

Z Ježíšova podobenství však vyplývá ještě jedna zásadní věc, na kterou se velmi zapomíná: To, čeho se nám od Boha dostalo v jakékoliv podobě, nedostáváme do svého vlastnictví, ale do své správy. Platí to i pro všechny materiální statky. Právo na soukromé osobní vlastnictví všeho, co jsme získali svou prací, přijali nebo zdědili od druhých, musí respektovat skutečnost, že všechny pozemské statky této země jsou od Boha určeny pro všechny a jejich osobní užívání nemůže sledovat jen ryze osob-

ní zájmy, ale musí nutně sledovat také obecné blaho.

Onen třetí, líný služebník, který se svěřeným kapitálem nepodnikl nic, byl by udělal lépe, kdyby při konečném účtování mlčel. Jeho slova, která měla být jakousi omluvou, ve skutečnosti prozrazují hluboký důvod jeho lenosti. Vyslovil, ať už záměrně nebo mimoděk, co si myslel, když hřivnu přijímal: „Nebudu se namáhat proto, aby pak někdo shrábl bezpracně zisk z mého podnikání.“ Je to smýšlení sobce, který myslí jen na sebe, ale co horšího, je to urážlivý postoj, který znevažuje svého pána, protože ho nepokládá za hodna důvěry, že jako svrchovaně spravedlivý také svrchovaně spravedlivě všechnu vynaloženou námahu náležitě odmění. Líný služebník prostě prohlásil: „Nebudu sloužit druhým, když pracuji, tak jen pro sebe!“ Jak velice se přitom mýlí, když tvrdí, že Pán sbírá, co nezasel. Ani svá opovážlivá slova by nebyl schopen vyslovit, kdyby mu k tomu Pán nedal všechnu potřebnou sílu. Vůbec všechno, co máme k dispozici, existuje jen díky tomu, co Pán „zasel a rozsypal“. Bez něho bychom nebyli ničím. Zapomínáme na to, a pak mu dokonce odpíráme, aby od nás mohl opravdu sklídit něco z toho, co zasel.

Zcela jinak smýšlí žena z knihy Přísloví: ta pokládá za samozřejmé, že z výtěžku

Pokračování na str. 13

selství, které obsahuje, je pohoršením a bláznovstvím. Apoštol to tvrdí s působivou silou, kterou je dobré vyslechnout si v jeho vlastních slovech:

„Ti ovšem, kteří jdou k záhubě, považují nauku o Kříži za hloupost. My však, kteří budeme zachráněni, víme, že tím Bůh projevils svou moc... Bůh uznal za dobré, že ty, kdo věří, zachrání pošetilym kázáním. Židé si totiž přejí zázraky, Řekové zase hledají moudrost. Židy to uráží a pohané to pokládají za hloupost“ (1 Kor 18-23).

První křesťanské obce, ke kterým se Pavel obrací, vědí velice dobře, že Ježíš nyní vstal a je živý. Apoštol chce připomenout nejen Korintánům nebo Galatánům, ale také nám všem, že Zmrtvýchvstalý je vždy ten, který byl ukřižován. „Pohoršení“ a „hloupost“ spočívají jen ve faktu, odkud se jeví pouze jako pád, bolest, porážka, ale právě zde je všechna síla nekonečné Boží Lásky, protože Kříž je vyjádřením lásky a láska je pravá síla, která se projevuje právě v této zdanlivé slabosti. Pro židy je Kříž pohoršením, tj. pastí a kamenem úrazu: zdá se, jako by urážel víru zbožného Izraelity, který se snaží najít něco podobného v Písmu svatém. Pavel s nemalou odvahou jako by říkal, že sázka ve hře je ta nejvyšší: pro židy Kříž protřečí samé podstatě Boha, který se projevils zázračnými znameními. Proto přjmout Kristův kříž znamená provést velký obrat ve vztahu k Bohu. Jestliže pro židy důvod odmítání Kříže se nachází ve Zjevení, tzn. ve víře v Boha otců, pro Řeky, tj. pro pohany, je kritériem soudu, proč se stavět proti Kříži, rozum. Pro ty poslední je totiž Kříž mor, hloupost, doslova nemoudrost, je to chléb bez soli, tedy více než omyl, je to útok na zdravý rozum.

Pavlova osobní zkušenost

Pavel sám v mnoha příležitostech udělal trpkou zkušenost odmítnutí křesťanského

Pokračování na str. 12

Konečné vyúčtování

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Kdo má, tomu bude dáno a přidáno.

Dnes ti Ježíš předkládá jedno ze svých podobností, které tě má upozornit, že máš počítat nejen s Boží láskou a milosrdenstvím, ale také s jeho spravedlností. Ukáže ti, že Boží spravedlnost není protikladem slitovnosti, ale naopak její nedílnou součástí. Věnuj mu proto nyní všechnu svou pozornost.

Hřivny, o kterých je řeč, jsou rozličné dary, které Bůh rozděljuje mezi nás a pro nás podle velkolepého plánu své dobrotivé lásky. Kdyby ty hřivny, které jsi obdržel, byly určeny jen pro tebe, kdyby tě měly odlišovat od těch, kteří nejsou tak obdarováni jako ty, staly by se pro tebe důvodem k samolibému vyvyšování a nebyly by to dary lásky a dobrotivosti. Hřivny, které jsi obdržel z Boží štědrosti, ti mají sloužit k tomu, abys z nich vytěžil všechnu možnou hodnotu, a tak si vytvořil příležitost podobat se nebeskému Dárci: obdarovat z výnosů hřiven ty druhé nezištně tak, jak Bůh obdarovává tebe. Pochopíš-li takto své místo v síti Boží dobrotivosti, musíš to ocenit jako velký dar jeho lásky, neboť tak dostáváš příležitost napodobovat Boží jednání.

S tvými hřivnami a jejich výnosem se tedy počítá v Božím rozpočtu. Někde v tvé blízkosti nebo i daleko od tebe, v současné době či někde v budoucnosti i minulosti jsou tvoji bližní, kteří potřebují výnosy tvých hřiven, a proto na ně oprávněně čekají. Je to cesta, jakou je chce obdarovat sám nebeský Otec, ale tebe si k tomu vybral za svého spolupracovníka a prostředníka. Kdybys své hřivny zakopal, zklamal bys tak Boží důvěru a nesplnil bys jeho očekávání ani očekávání těch, kteří plody tvých hřiven nutně potřebují a podle Božího plánu na ně čekají.

Aby Boží láska a Boží milosrdenství mohly obdarovávat potřebné, musí jeho spravedlnost dbát na to, že svěřené hřivny nepříjdou nazmar. Nesmíš se proto divit, když volá k odpovědnosti každého, kdo svou nečestností, pohodlností nebo sobectvím klade překážky rozvoji a toku jeho darů. S množstvím a velikostí těchto darů roste i odpovědnost za jejich uplatnění. Kdo nechává své hřivny ležet ladem, okrádá své bratry a sestry.

Z prísnych slov, jakými Pán odsuzuje neobalého správce hřiven, můžeš usoudit, že

nestačí neudělat nic zlého. K čemu by byl tvůj život, kdybys sice dbal zákazů Desatera, ale žil přitom jen pro sebe? Z postavení, kterého se ti dostalo, vyplývá, že jsi povolán, abys také **konal dobro**, a tak byl *dokonalý, jako je dokonalý tvůj Otec*⁽¹⁾.

Svým bližním můžeš prokazovat služby dobroty a lásky, i když neoplýváš hmotnými statky: právě k tomu máš svěřené hřivny. Znáš je dobře a jsou předmětem tvé soustavné péle a přičinlivosti? Pěstuješ a rozmnožuješ je k radosti svých bratří a ke slávě nebeského Otce?

Jednou z nejceněnějších hřiven, kterou máš od Otce k dispozici, je nedocenitelný **dar času**. Minuta za minutou přepadává nenávratně do věčnosti buďto využita a zhodnocena, nebo pasivně či dokonce nedovoleně utracena. Neměl by ses ze zorného úhlu nevyhnutelného konečného zúčtování zamyslet i nad dlouhými a předlouhými hodinami trávenými nečinně v křesle při podívání, která spíše otupuje, než povznáší a ne jednou dokonce zákeřně vede ke zlému? Ti, kteří tak nutně potřebují kousek tvého času, jsou možná velice blízko tebe.

Dost možná, že se ti dostane i jiné mimořádné hřivny: hřivny **bolesti a utrpení**. Umiš s ní hospodařit tak, aby přinášela bohaté plody?

Až se Pán vrátí a bude žádat vyúčtování, budeš muset vysvětlit, jak jsi rozvíjel a využíval všechno, čím tě obdaroval. Myslíš, že by byl spokojen s tím, jak zatím hospodářš se svým intelektem, jak cvičíš a využíváš svou vůli, jak pečuješ o své zdraví, upevňuješ svou zdatnost, vytrvalost, své dovednosti, pohotovost a zručnost?

Využij dnešní příležitosti a požádej Pána, aby s tebou provedl bilanci tvých hřiven a jejich dosavadního výnosu, aby ti pomohl odpovědně zvážit, zda není zapotřebí, abys vnesl zcela nový řád do svého života a do své práce a odpovědně využíval nabídnutý čas k rozvíjení a uplatňování svěřených darů. *Neboť kdo má, tomu bude přidáno. Kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má.* O užitku, který vynesly tvé hřivny, nebudeš nakonec vypovídat ty sám, nýbrž ti, kteří tento užitek skutečně pocítili. Nenajde-li se nikdo takový, musíš se oprávněně obávat, že budeš připočten k *neužitečným služebníkům*. To by bylo velmi smutné pro tebe i pro tvé drahé. *Nesmíš se oddávat spánku jako ostatní, jsi přece syn světla a dne.*

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mt 5,48

Liturgická čtení

1. čtení - Př 31,10-13.19-20.30-31

Řádnou ženu, kdo ji najde? Větší cenu má než perly. Srdce jejího manžela na ni spoléhá, o zisk nemá nouzi. Přináší mu jen prospěch, nikdy škodu, po všechny dny svého života. Shání vlnu a len, pracuje radostnou rukou. Svými rukama sahá po kuželi, její prsty se chápou vřetena. Svou dlaň otvírá ubožákovi, své rámě nabízí chudákovi. Půvab zklame, krása prchne, zato žena, která ctí Hospodina, zaslouží si chválu. Dejte jí z výtěžku jejich rukou, neboť u bran ji chválí její díla.

2. čtení - 1 Sol 5,1-6

Co se týká času a chvíle (příchodu Páně), není třeba, bratři, abychom vám o tom psali. Víte totiž sami velmi dobře, že onen den Páně přijde jako zloděj v noci. Až budou lidé říkat: „Je pokoj a bezpečí,“ tu na ně znenadání přitřihne záhuba jako porodní bolesti na těhotnou ženu. Nebudou moci jim uniknout. Ale vy, bratři, nejste ve tmě, že by vás ten den překvapil jako zloděj. Vy všichni jste přece synové světla a dne, noc ani tma nemá nad vámi právo! Nesmíme se tedy oddávat spánku jako ostatní, ale naopak: zůstaňme bdělí a strážliví.

Evangelium - Mt 25,14-30

Ježíš řekl svým učedníkům toto podobství: „Jeden člověk se chystal na cesty: zavolal si služebníky a svěřil jim svůj majetek. Jednomu dal pět hřiven, druhému dvě a třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval. Ten, který dostal pět hřiven, hned šel, podnikavě jich využil a vyzískal pět dalších. Stejně i ten, který dostal dvě, vyzískal dvě další. Ale ten, který dostal jednu, šel, vykopal v zemi jámu a peníze svého pána ukryl. Po delší době se pán těch služebníků vrátil a dal se s nimi do účtování.

Přistoupil ten, který dostal pět hřiven, přinesl s sebou pět dalších a řekl: ‚Pane, pět hřiven jsi mi svěřil, hle - dalších pět jsem vydělal.‘ Pán mu řekl: ‚Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojď se radovat se svým pánem.‘

Přistoupil i ten, který dostal dvě hřivny, a řekl: ‚Pane, dvě hřivny jsi mi svěřil, hle - další dvě jsem vydělal.‘ Pán mu řekl: ‚Správně, služebníku dobrý a věrný. Málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím. Pojď se radovat se svým pánem.‘

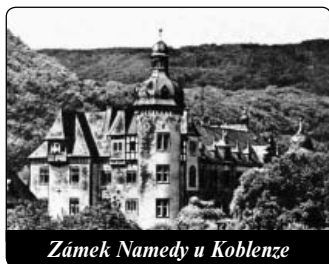
Přistoupil pak i ten, který dostal jednu hřivnu, a řekl: ‚Pane, vím, že jsi tvrdý člověk; sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal. Měl jsem strach, a proto jsem tvou hřivnu ukryl v zemi. Tady máš, co ti patří.‘

Pán mu odpověděl: ‚Služebníku špatný a líný! Věděl jsi, že sklízím, kde jsem nesel, a sbíráš, kde jsem nerozsypal? Měl jsi tedy moje peníze uložit u směnárníků, a já bych si při návratu vyzvedl i s úrokem, co je moje. Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven. Neboť každému, kdo má, bude dáno, a bude mít nadbytek. Kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má. A tohoto služebníka, který není k ničemu, hodte ven do temnot. Tam bude pláč a skřípění zubů.‘“

Přišla na svět v paláci v Bruselu 18. října 1872 jako dcera prince Filipa z Flander a princezny Marie z Hohenzollern-Sigmaringen. Její hluboce věřící matka ji naučila nejen zahradnickým dovednostem, ale také velké otevřenosti vůči chudým na jejich statcích v Amerois u Boulionu. Malá Marie Josefa snila tehdy o tom stát se milosrdnou sestrou. Celý kraj těžil z dobroty jejího srdce. Přijímala chudé v kteroukoliv hodinu, aby jim darovala chléb, prádlo a oděv. Proto ji i po její svatbě nazývali obyvatelé „naše slečna“.

Šťastná matka rodiny

Jako mladá dívka se zamilovala do svého vzdáleného příbuzného Karla z Hohenzollern, se kterým 28. března 1894 uzavřela v Bruselu sňatek. Mladý pár

Zámek Namedy u Koblenze

se přestěhoval do Berlína. Marie Josefa se záhy začala zajímat o chudé farnosti německého hlavního města a podporovala mnoho rodin. Narodily se jí tři děti: Stefanie 1895, Marie Antoinetta 1896 a Albert 1898. Rok nato získala rodina zámek Namedy u Koblenze a velmi rychle se integrovala do zdejší farnosti. Pořádila pro kostel dva oltáře, sedm chrámových oken a křížovou cestu. Štědře rozdávala ze svého majetku ...až do roku 1914.

První světová válka a vdovský stav

Když vypukla první světová válka, byla princezna Marie Josefa právě v Belgii v Amerois. Vojáci se naštěstí spokojili s tím, že obsadili stáje a vykradli sklepy. Tamní garda byla pro špiónáž odsouzena k smrti a za svůj

Princezna Marie Josefa Belgická

Před padesáti lety 6. ledna 1958 zemřela „obdivuhodná žena“ sestra Marie Josefa, neteř krále Leopolda II. a starší sestra krále Alberta I. Její život byl neobyčejný: jako princezna z vysokého rodu a šťastná matka rodiny se rozhodla, že posledních 22 let svého života zasvětit zcela Bohu a prožije pod přísnou řeholí svatého Benedikta.

život vdělila princezně, která je navštívila ve vězení a přinesla jim koš plný sladkostí. Vyslavec v Bouillonu jí předal žádosti o milost a gardisté byli pak deportováni.

Když byla znovu v Německu, trpěla osamocněním, protože princ Karel byl často na cestách. Jednou byl odeslán jako vyslanec do Japonska, pak opět přemístěn jako velitel dragounů císařské gardy... Uměla velmi dobře hrát na klavír, ale musela této záliby zanechat pro předčasnou nedoslýchavost. Proměnila tedy svůj zámek na ambulanci a přijímala a ošetřovala zde zraněné. Neměla žádných zpráv o své belgické rodině a neměla nikoho, komu by se mohla svěřit se svými starostmi. Pak přišlo velké neštěstí: její milovaný muž se nakazil nebezpečnou chřipkou a podlehl zápalu plic 21. února 1919.

Benediktinka u svaté Lioby

Již na začátku manželství se princezna zřekla světských vztahů. Nyní pocítila, že její touha po řeholním životě se znovu pro-

budila. Jakmile se její děti osamostatnily, vstoupila do kláštera. Roku 1922 opustila Namedy a odešla do Freiburgu, kde poznala jedno řeholní společenství, které působilo ve farní a sociální oblasti: benediktinky svaté Lioby. Několik měsíců nato přijala řeholní šat a 6. srpna 1935 ve věku 64 let složila své první řeholní sliby. Nebyl to nepředložený čin, jak si někteří její příbuzní mysleli. Ona skutečně našla svou cestu, ale nezapomněla na své děti a své příbuzné a zachovala si k nim něžný vztah.

Představenou kláštera v Namuru

Nová řeholnice obohatila společenství svou zbožností a pokorou a byla s několika sestrami poslána do Belgie, aby zde založily nový klášter. 23. listopadu 1935 se usadily na panství „Coquelet“ v Namuru. Roku 1938 byla sestra Marie Josefa jmenována představenou. Jako zkušená paní domu věnovala svým sestrami mateřskou péči a dokonalou starostlivost. Jedna z jejích výzev zněla: „Rozhodněme se oprav-

du konat pokání, přijímat to, co je nám nepříjemné od druhých, a přemáhat malou pýchu, kterou v sobě všichni nosíme. Naše srdce mají hořet láskou k Tomu, který si nás tak velice zamiloval. Těšme ho za všechny urážky a všechny zločiny, které se v tomto okamžiku dějí.“

Klášter sester benediktinek v belgickém Namuru

Také v klášteře se sestra Marie Josefa zajímala o ty nejchudší. Zvláště jí ležely na srdci oběti války. Obdivovala biskupa Cardijna a přijímala ráda v „Coqueletu“ skupiny mladých dělníků, které zde konaly exercicie.

Velice ráda zpívala s katolickou dělnickou mládeží a účastnila se slavností, které byly pořádány ve prospěch potřebných dětí.

Na cestách exodu za druhé světové války

Druhá světová válka je další těžká zkouška pro belgickou princeznu, která do svého srdce tak uzavřela německý národ. Na radu krále Leopolda III. opustí 2. května 1940 Belgii a odjede s osmi sestrami svého společenství dvěma auty do Tournai, kde je přijaly milosrdné sestry. Zatímco si sestra Marie Josefa prohlížela katedrálu, byla zatčena policií a odvedena na komisařiát s podezřením ze špiónáže. Jen její velká podoba s králem Albertem ji zachránila a úřady se jí omluvily. Tournai však by-

Marie Josefa se svými třemi dětmi

lo cílem těžkého bombardování, které zničilo nemocniční kapli a jedna sestra přišla o život. Zatímco část města byla v plamelech, odcházejí sestry co nejrychleji do Francie.

Utíkají před nacistickými hordami a s mnoha utečenci přibudou 19. května do Rouenu. Sestra Marie Josefa stráví noc v jednom ledovém sklepě, onemocní, ale snaží se, aby neztratila svůj humor. V nesmírném chaosu zablokovaných cest exodus pokračuje. Když 30. května dorazily sestry do opatství Obazine, nemoc se zhoršila. Společensví se rozhodne zahájit nověnu ke svatému Benediktu, aby si vyprosily milost setkání s duchovním vůdcem Domem Idesboldem van Houtryve. Den před koncem nověny Dom Idesbold se zcela nečekaně objevil. Po vroucích modlitbách v Lurdech dojde 1. srpna k rozhodnutí, že polovina sester se vrátí do mateřského domu v Německu a druhá polovina do Namuru, zatímco sestra Marie Josefa ze zdravotních důvodů zůstane v Pyrenejích v Madiranu.

Utečenec

v pyrejském klášteře

Protože zdravotní stav se stále zhoršuje, přijme v lednu 1941 svátost pomazání nemocných. Podle lidských úsudků znamená těžký zápal plic pro sestru Marii Josefu jistou smrt. Ale ona říká: „Bůh rozhodl jinak. Děj se jeho svatá vůle. Nemoc je vysoká škola poslušnosti a odevzdanosti v plné důvěře. Poznáváme, jak jsme ubozí.“ Všechny benediktiny v Madiranu ji obdivují. Když se jí znovu vrátí síly, pomáhá sestrám, kde jen může: v kuchyni, v prádelně, při úklidu. Jak velice si zamilovala chudobu tohoto společenství, které se i v zimě musí obejít bez topení, má nedostatečnou stravu a v noci vstává ve tři hodiny, aby zpívalo matutinum. „Nemohu své štěstí vůbec vyjádřit slovy... Jak dobrý je Bůh a jak malou je naše bída a naše starosti

na světě proti bezmeznému Božímu milosrdenství a Boží dobrotě!“

Ve Švýcarsku

Když Němci obsazují roku 1942 dosud svobodnou část Francie, překračuje sestra Marie Josefa švýcarskou hranici a tráví zbytek války ve Vevey, v klášteře Boží Prozřetelnosti a u benediktněk v dětském domově v Seltinbergu u Basileje. Tam se doví o strašném bombardování, které 18. srpna postihlo Namur. Zahynula při něm sestra Renelda. Ihned píše spolesestrám, že jim přijde na pomoc, jakmile skončí válka. Ale na to musela čekat až do roku 1945.

Návrat do vlasti

Konečně se může vrátit do své „milované malé země“, o kterou si dělala tolik starostí a za kterou se ustavičně modlila. Mezitím je Belgie osvobozena od nacistů, ale menšina je z nedobrych politických důvodů proti tomu, aby se král Leopold III. vrátil na trůn. Nakonec se vzdá trůnu ve prospěch svého dvacetiletého syna. Mladý král Budouin chová velkou úctu ke své pratetě a rád ji navštěvuje. Od roku 1952 je v novém benediktnském klášteře přímo u kostela svatého Alberta v blízkosti pevnosti v Namuru.

V Belgii se její zdravotní stav znovu zhoršuje. Zápal plic spojený s bronchitidou vyžaduje nemocniční pobyt. Opět přijme poslední pomazání. Roku 1951 ji postihne srdeční záchvat, který ji přivede na práh smrti. Již mnoho let trpí těžkou nedoslýchavostí a nyní navíc ji postihne slepota. Svému zpovědníkovi řekne: „Je-li to vůle Boží, přijímám to z celého srdce.“

Když sestra Marie Josefa dospěla do této etapy svého života, pokročila již velmi na strmé cestě dokonalosti. Jestliže tato princezna jako mladá dívka byla známá svou nezávislostí a spon-

Sestra Marie Josefa a její duchovní vůdce Dom Idesbold van Houtryve

taneitou, nyní překvapuje každého svou pokorou, něžností, mateřským srdcem a prostotou duše. V jejím pohledu si zaslouží každý člověk největší úctu, ať je jakkoliv prostý a ubohý. K tomu několik příkladů:

Když je v nemocnici, navštěvuje jak jen může druhé nemocné, s nimiž je v přátelském spojení. Velmi si oblíbila matku jedné uklízečky, často ji navštěvovala s drobnými pozornostmi a sladkostmi a snažila se podpořit trpělivost této ženy. Vyptává se diskretně na rodiny svých spolesester, a kdykoliv jsou v obtížích, ihned se jim snaží pomáhat tím, že se snaží svým spolesestrám ušetřit nějakou práci, i když sama je nemocná.

Na konci každého roku děkuje matce představené za trpělivost a dobrotu; prosí o odpuštění za mrzuté a podrážděné chování a naléhá, aby se modlila za její polepšení.

Píše: „Ježíš je vtělená pokora... Bez pokory je nemožné žít v jednotě s Ježíšem. Nedám si pokoj, dokud nedosáhnou hluboké pokory... Budu se snažit, abych se sestrami v myšlenkách i slovech jednala jako se samotným Ježíšem.“

80. narozeniny

18. října 1952 slavila celá rodina Hohenzollernů v Namedy 80. narozeniny své velké dámy. V předvečer uspořádalo celé Namedy pochodňový průvod k zámku, aby prokázala

lo „své princezně“ poctu. Věrná vděčnost byla obsahem proslovů i sborových zpěvů a recitací, přednášených dětmi.

Při rodinné slavnosti shrnul její syn Albert pocity všech do těchto slov: „Ty jsi dokázala touhu a zájmy své duchovní i přirozené rodiny přivést do harmonie. Obdivujeme v tobě zosobnění ženských, přirozených a katolických hodnot... Jako velká modlící se rodina tě prosíme, abys zahrnula naše záležitosti do svých modliteb.“

Poslední oběť

Ve zbývajících letech byl zdravotní stav sestry Marie Josefy velice tíživý, ale ona se starala jen o to, aby nebyla společenství na obtíž. Vykonal poslední pouť do Banneux, což jí stálo mnoho úsilí vzhledem k její slepotě. Jak ráda se dříve modlila k Matce chudých, navštěvovala nemocné, pomáhala ošetřujícím sestrám! Nyní měla k vlastní útěše sochu Panny Marie z Banneux ve své cele. V kapli usiluje o to, aby i přes artritidu, která pokrivila její údy, vždy poklekla až k zemi. Nikdy nešla do kaple v domácí pohodlné obuvi, ale vždy ve střevicích, i když jí to stálo mnoho námahy.

Po poslední návštěvě královské rodiny, které řekla: „Na shledanou u milého Pána Boha!“, začal pro Marii Josefu 6. ledna 1958 její smrtelný zápas. Její tři děti byly stále u ní a spolu se sestrami se za ni modlily. Ještě týž den na Zjevení Páně vzal si ji ve 20.21 hodin Pán k sobě. Dom Idesbold, její duchovní vůdce a životopisec, k tomu napsal: „Sestra Marie Josefa šla vždy za hvězdou a opravdu hledala Pána. Její duše vstoupila do nebe, aby tam přinesla Králi slávy zlato své srdečné a šlechetné bliženské lásky, kadidlo hluboké zbožnosti a myrhu své smrtelné osoby, která tolik vytrpěla.“

Maria heute 10/2008

Překlad -lš-

Paříž. Francouzský tisk připravoval své čtenáře na nový styl papežských liturgií, se kterým se pak seznámili během apoštolské cesty Benedikta XVI. do Francie. Svaté přijímání vkleče a do úst, velký kříž uprostřed oltáře, předkoncilní paramenta, to jsou jen některé nejviditelnější změny. Le Figaro připomněl, že Josef Ratzinger nikdy neskrýval svou nespokojenost se stavem pokoncilní liturgie. Podle něj liturgici nepochopili skutečné záměry Koncilu – a navíc uvolnění pokoncilní liturgie do značné míry přispělo ke krizi, kterou dnes Církev prochází. Liturgie má více zachovávat posvátný charakter a více navazovat na dědictví minulosti. Liturgické názory kard. Ratzingera se musely dříve nebo později projevit na stylu papežských obřadů. Tím spíše, že Benedikt XVI. chce měnit stav liturgie v Církvi ne prostřednictvím příkazů, ale silou příkladu.

Jean-Marie Guenois, autor článku o Papežových liturgických inovacích v Le Figaro, rozptyluje také pochybnosti, pokud jde o autora reformy papežského obřadu. Na základě svého průzkumu ve Vatikánu uvádí, že za nimi nestojí ceremoniář mons. Guido Marini, nýbrž Benedikt XVI. osobně – píše Le Figaro.

Sekretář komise Ecclesia Dei bilancuje uvádění Summorum Pontificum do praxe – výsledky nejsou povzbudivé

V Římě se konal kongres o Motu proprio „Summorum Pontificum“, kterým Benedikt XVI. liberalizoval užívání misálu Pia V. reformovaného Janem XXIII. v roce 1962. Během zasedání se hovoří o úspěších, ale i o obtížích při jeho aplikaci. Papež při setkání s francouzskými biskupy v Lurdech vyzval k utišení vášní týkajících se této otázky a zdůraznil, že „v Církvi není nikdo navíc. Každý, bez výjimky, musí mít možnost cítit se v ní doma,

Výroční bilance

Le Figaro o liturgii během návštěvy Benedikta XVI. ve Francii

a nikdy jako odmítnutý.“ Konference se účastnil také otec Nicola Bux, teolog a poradce Kongregace pro nauku víry, který řekl:

„V posledních letech se bohužel propagovala myšlenka liturgie ‚udělej si sám‘. Každý kněz, každá skupina jako by mohla ubírat a přidávat, co ji napadne. Zapomínalo se, že naopak my jsme příjemci liturgie, že ji dostáváme od dvoutisícileté tradice. Liturgie znamená posvátné dílo, které uskutečňujeme tak, že Bohu nasloucháme, odpovídáme mu, přinášíme mu jako oběť svůj život. Tím tedy nesmí kdokoliv manipulovat; právě proto, že lidé každé doby mají právo setkat se s autentickou katolickou vírou. Kněz je služebníkem, nikoliv pánem.“

Situace, která se vyvinula v posledních letech a která – a to je třeba zdůraznit – nemá nic společného s duchem reformy, jak si ji představoval Koncil – vnesla do Církve značné rozpory a problémy, které všichni známe. A tedy to, co udělal Svatý otec, bylo věci spravedlnosti. Bylo to připraveno trpělivou prací Jana Pavla II. i Pavla VI. Úmyslem je usměrnit interpretaci inovace liturgie, protože liturgická reforma byla často představována jako svého druhu revoluce. Ve skutečnosti měla být pouze úpravou a jako každá rekonstrukce musí být uskutečňována s citem a nezasahovat do základních rysů obrazu.“

Když v červnu 2007 svým Motu proprio znovu obnovil slavení mše svaté v původním latinském ritu, z mnoha stran se ozvaly bouřlivé protesty. Rozšířil se strach, že papež Ratzinger odložil masku a projevil se jako reakční ochránce tradice, z čehož ho obviňovali již jako prefekta Kongregace pro nauku víry.

Na tyto námitky odpověděl Benedikt XVI. tím, když ukázal,

že opětovné přijetí latinského ritu není krokem zpět do časů před II. vatikánským koncilem, nýbrž je to naopak krok vpřed, který přejímá z minulé tradice to, co je nejkrásnější a nejvýznamnější, aby se tak obohatil život současné Církve.

To, co chce papež Ratzinger udělat trpělivým dilem reformy, je obnovit křesťanský život – gesta, slova, každodenní život – tím, že obnoví v liturgii moudrou rovnováhu mezi inovacemi a tradicí. Tím se odhaluje obraz Církve, která je vždy na cestě a je schopná reflektovat sama sebe a zhodnotit své poklady, na které je její tisíciletá pokladnice bohatá.

Jak obnovit smysl pro posvátno, který se dnes vytrácí?

Smysl pro posvátno znamená smysl pro Boží přítomnost, protože slovo „posvátno“ označuje něco, co není výsledkem práce mých rukou. Posvátný je tedy Bůh, který je přítomen. Klasickým biblickým obrazem je hořící keř a Boží hlas, který říká Mojžíšovi: „Nepřibližuj se, sejmi své opánky, neboť místo, na kterém stojíš, je svaté.“ Svaté je kvůli Boží přítomnosti. Když tedy mluvíme o posvátném, míníme tím, že místa takto nazývaná taková opravdu jsou, musí to pomáhat a vést k setkání s Boží přítomností. Říkáme, že bez Boží přítomnosti nemá liturgie smysl, je to prázdný rituál, ve kterém se exhibujeme. Myslím, že Benedikt XVI. chce vrátit liturgii tento základní smysl: být před Jeho přítomností, tak jak říkáme: „Vzdáváme díky za to, že smíme stát před tebou a můžeme ti sloužit.“

„Nedávne vystoupení Svatého otce ve Francii, když řekl, že v Církvi není nikdo navíc, by mělo přimět každého, počínaje biskupy a kněžími, aby se zamysleli nad pojmem společenství. Spo-

lečenství není skutečnost, kterou vytváříme my. Je to něco, co dostáváme od Pána, od dějin, od tradice. Takže se v tomto společenství všichni znovu nalézáme. Nejsme jeho vlastníky. A liturgie je vyjádřením tohoto společenství s minulými staletími, s generacemi, které nás předešly, a my předáváme totéž společenství těm, kdo přijdou po nás. Toto je podle mě také stěžejní bod Motu proprio Benedikta XVI. Psal o tom mnohokrát už jako teolog a kardinál. Všichni hovoříme o pluralismu, je to jedno z ‚kouzelných‘ slůvek. Samozřejmě nevyznáváme v Krédu, že Církev je pluralistická, vyznáváme, že Církev je jedna a že je katolická. A slovo katolická znamená, že do celku zahrnuje různé formy, v tomto případě formy vyjádření víry. Víme, že víra se nevyjadřuje jediným způsobem. Všichni víme, že existuje Východ a že vyjadřuje víru svým osobitým způsobem. Tak čemu se divit? A navíc, i v samotné západní tradici existují různé liturgie: ambrosiánská, galikánská, mozarabská, římská... Takže si myslím, že otevřít se této liturgii bez předsudků bude také znakem kulturnosti.“

„Já sám jsem příznivcem inovací,“ pokračuje v rozhovoru o Nicola Bux, „běžně sloužím mši v řádném ritu, ale nikdy jsem neodmítl sloužit ji v ritu mimořádném. Nejde o dvě formy, které si protirečí, ale o obohacení, jak říká Svatý otec. Předseda Papežské komise Ecclesia Dei, kardinál Castrillón Hoyos, přesně ve smyslu Motu proprio připomíná, že biskupové nemají čekat, až věřící požádají, ale mají věřící sami podporovat, aby čerpali z našeho dědictví, z dědictví naší tradice. Chce to ze strany biskupů víc odvahy a věřím, že to bude ku prospěchu smyslu pro to, co je posvátné a tajemné, jak to vyžaduje i nová forma mešního ritu, obnoveného II. vatikánským koncilem.“

Na otázku, proč se pokaždé, když Svatý otec hovoří na toto

téma, objeví v novinách titulky a komentáře o tom, že papež chce ustrnout v určitém druhu konzervativismu, Nicola Bux odpovídá: „Kdo zná Josefa Ratzingera z toho, co napsal, nikdy by ho neobvinil z takzvaného konzervativismu. Jde o to pochopit, že odříznout tradici není opravdová inovace. Věřím, že to chápeme my všichni. Je třeba zbavit se strachu, že bude potlačen II. vatikánský koncil, to je naprosto mimo diskusi. Je potřeba, aby se otevřeli jak ti, kteří mají tyto obavy, tak ti, kteří více milují tradici. A pak nemůže nevzejít velké dobro jak pro jedno, tak pro druhé, a především pro Církev.“

„Mnoho biskupů znesnadňuje aplikaci dokumentu Benedikta XVI. o využívání předkoncilní liturgie,“ uvedl sekretář Papežské komise Ecclesia Dei P. Camille Perl. Ve Vatikánu proběhlo minulý úterý symposium na téma papežského Motu proprio Summorum Pontificum, organizované zmíněnou komisí a sdružením Mladí a tradice. Sekretář komise pro dialog s tradicionalisty se ve svém vystoupení pokusil o první bilanci uvádění papežského dokumentu do života. Jak z jeho zprávy vyplývá, výsledky nejsou povzbudivé.

„Většina biskupů v Itálii, s mnoha úctyhodnými výjimkami, klade překážky uvádění Motu

proprio do života,“ řekl P. Perl. „Totéž musím říci o mnoha řeholních představených, kteří zakazují svým kněžím celebrovat mši svatou podle starého ritu.“ S ještě větší opozicí se papežské rozhodnutí setkalo v Německé biskupské konferenci, která vydala restriktive a byrokratické normy znesnadňující aplikaci Motu proprio. Podle sekretáře Papežské komise vedou tyto postoje pouze k dalším konfrontacím uvnitř Církve. „Na mém stole rostou haldy dopisů od věřících z různých částí světa, kteří se stále ještě domáhají uvedení Motu proprio do života,“ řekl P. Perl.

Sekretář Komise Ecclesia Dei přiznává, že realizace papežských norem ohledně předkoncilní liturgie naráží na dvě objektivní potíže. Na jedné straně celá jedna generace kněží zažila indoktrinaci ve smyslu, že stará liturgie byla překonána. Proto nejsou ke slavení předkoncilní mše nejen připravení, ale ani pozitivně nastavení. Na druhé straně jsou místa, kde je nedostatek kněží. Nelze tedy očekávat, že kněz, který musí v neděli odsloužit tři mše svaté, bude ochoten sloužit ještě čtvrtou latinsky. Jak vyplývá z údajů Papežské komise Ecclesia Dei, po misálu Jana XXIII. se nejčastěji sahá ve Francii, Kanadě, Spojených státech, Velké Británii a v Austrálii.

-rv-

PERVERZNÍ ROZHODNUTÍ

Anglická Dolní sněmovna schválila možnost produkovat hybridní embrya z lidských a zvířecích buněk. Hlavním propagátorem tohoto rozhodnutí je ministerský předseda Gordon Brown. Domnívá se, že by výzkum touto cestou mohl jednou pomoci jeho synu, který trpí mukoviscidózou. Katolická církev tento výzkum ostře odsuzuje. Kardinál O'Brien mluví o „monstrózním útoku na lidská práva, lidskou důstojnost a lidský život“.

„DESIGNERBABY“

Ve Španělsku bylo ve zkumavce vypěstováno embryo podle přesné genetické selekce a vloženo do matky. Toto dítě má být dárce krve pro svého bratra, který trpí vrozenou vadou. Při pokusu byla nevyhovující embrya usmrcena. Španělští biskupové odsoudili tento postup jako ryze technický s použitím selekce nedůstojné člověka, jako by byl dobytek. Tento postup nelze pokládat za úspěch „eugenické praxe“.

Jeden student našel na cestě ztracený růženec. Když byl ještě malý, modlival se, ale pak ztratil dětskou víru. Jeho první myšlenka byla, že ho nechá ležet, ale pak se v něm probudila dřívější láska k Panně Marii, zvedl růženec, očistil ho a řekl si: „Když ho nemohu vrátit tomu, kdo ho ztratil, dám ho Panně Marii. Všechny růžence jsou určeny k tomu, aby ji uctily. Položím ho na mariánský oltář prvního kostela, kolem kterého půjdu.“

Když přišel ke kostelu, vstoupil dovnitř a šel k mariánskému oltáři. Maria již čekala na své dítě a dala mu vnučnutí: „Pomodli se růženec, než ho položíš na oltář.“ Dojatý student poklekl a zbožně jako dříve se pomodlil růženec. Přitom ho však zaplavila spousta myšlenek a zdálo se mu, že mu nějaký hlas v srdci říká zcela jasně: „Staň se knězem, moje dítě. Byl jsi volání mého Syna nevěrný, ale to je tvoje jediné povolání.“ Tato slova byla paprskem světla, který pronikl mladému muži hluboko do duše. Když o tom přemýšlel a ještě více se modlil, náhle zvolal: „Ano, moje Matko, rozuměl jsem. Vráť se zpět. S tvou pomocí chci být Kristovým knězem.“

Dodržel své slovo. Stal se knězem, a to velmi dobrým knězem. Kromě jiných modliteb se denně modlil růženec na starém, na cestě nalezeném růženci, který mu daroval milost kněžského povolání.

Bylo vůlí Boží, že po několika letech se stal kaplanem v nemocnici. Jednoho dne ho přivedli k nemocnému chudákovi, který hned po jeho vstupu zvolal: „Nemluvte mi o náboženství. Jsem nevěřící a v nic nevěřím.“ Přesto ho kněz znovu navštívil, jednal s ním srdečně, ale nemocný ho hrubě odbyl.

„Milý příteli, já se za vás pomodlím růženec,“ řekl kněz.

„Žádný růženec se u mne nemodlete,“ odpověděl pacient.

„Ale tato modlitba vám může jediné pomoci.“

„Naopak, vážený pane. Růženec je příčina mého neštěstí.“

„Jak to, co tím chcete říct?“

„Když to chcete slyšet, tak vám to řeknu. Když jsem byl dítě, matka se se mnou každý den modlila růženec. Když jsem vyrostl, musel jsem jít do města, abych se vyučil řemeslu. Tam jsem našel špatné kamarády, kteří mě svedli ke zlému a k pohrdání Božím zákonem. Byl jsem ve velmi špatném stavu, když mě zavolali domů. Moje matka umírala. Abych ji nezpůsobil bolest, přemohl jsem se a slíbil jsem jí, že se každý den pomodlím aspoň desátek růžence. Pak mi matka dala svůj růženec. Po pohřbu jsem se vrátil ke svému řemeslu. Ale cestou mi ďábel vnučil myšlenku: - Zbav se toho růžence a zahod' ho. - Udělal jsem to a s pohrdáním jsem ho odhodil. Od té doby jsem nešťastný a jsem přesvědčen, že jsem prokletý.“

Kněze to velmi dojalo a zeptal se: „V kterém roce a v kterém měsíci se to stalo?“

Když dostal přesnou odpověď, vytáhl svůj růženec z kapsy a zeptal se: „Poznal byste svůj růženec, příteli?“ Nemocný jen zvolal: „To je růženec mojí matky!“ Vzal ho rychle do rukou a vděčně ho líbal.

„Ten růženec, který byl pro vás důvodem vašeho neštěstí, byl pro mne důvodem mého štěstí. Díky němu jsem se stal knězem a nyní bude i pro vás důvodem vašeho štěstí.“

„Ano, důstojný pane, chci se vyzpovídat.“

„Zítřka vám přinesu svaté svátosti a nechám vám tento růženec tak dlouho, až napravíte své hříchy. Ale pak si ho opět vezmu.“

Po několika dnech nemocný zemřel smířen s Bohem a umíraje líbal vroucně matčin růženec... Kněz pak si růženec opět vzal a nosí ho u sebe jako nejvzácnější památku.

Podle Priestertum und Erneuerung 1977. Albert Pfleger, marista

Zpovědník svaté Faustíny blahorečen

Polský kněz Michal Sopočko, zakladatel Sester Milosrdného Ježíše a sekulárního institutu Boží milosrdenství, byl 28. září 2008 vyzdvižen k účtě oltáře. Slavnou liturgii, při které byl zapsán do seznamu blahoslavených, celebroul ve svatyni Božího milosrdenství v Białystoku diecézní arcibiskup Mons. Edward Ozorowski.

Slavnostní formulí blahorečení přednesl arcibiskup Angelo Amato, prefekt Kongregace pro svatořečení.

V homilii vyzvedl Mons. Amato příkladnou svatost nového blahoslaveného. Připomněl především, že P. Sopočko byl zpovědníkem sestry Faustíny, a citoval jednu větu, kterou světeckice napsala ve svém Deníku. Pán Ježíš ji vyzval, aby napsala: „Napiš, že můj pohled na něm spočívá ve dne v noci.“

„Toto je viditelná pomoc pro tebe na zemi. On ti dopomůže splnit moji vůli,“ stojí na jiném místě.

„Je to kněz podle mého srdce, jeho úsilí je mi velice milé. (...) zalíbilo se mi rozšířit skrze něho slávu mého milosrdenství.“

„Jeho mysl je těsně spojena s mojí, a proto se neznepokojuj kvůli mému dílu, nedovolím, aby se zmýlil, a ty nedělej nic bez jeho svolení.“

Namalování obrazu Božího milosrdenství, jeho vystavení k veřejné účtě, rozšíření Korunky k Božímu milosrdenství, vstupní kroky k zavedení svátku Božího milosrdenství a založení řeholní společnosti, to vše se uskutečnilo díky P. Sopočkovi.

Narodil se v Novosadech u Vilna. V letech 1910–1914 studoval teologii na univerzitě ve Vilně a pak ve Varšavě, kde také absolvoval vyšší školu pedagogickou. Když získal doktorát z morální teologie, stal se du-

Bl. Michal Sopočko

chovním vůdcem v semináři ve Vilně. V letech 1918–1932 byl kaplanem polské armády ve Varšavě a ve Vilně.

V publikovaných vědeckých pracích položil teologický základ nového kultu Božího milosrdenství, který horlivě šířil. Pro první společenství sester, které se stalo základem pozdější kongregace, napsal formační listy a později sestavil stanovy podle návrhu sestry Faustíny. Na základě jejich textů vytvářel a publikoval modlitby k Božímu milosrdenství.

On sám ve svém deníku napsal: „Jsou pravdy, které známe a o kterých často mluvíme, ale nechápeme je. Tak tomu bylo se mnou, pokud jde o Boží milosrdenství. Tolikrát jsem o něm mluvil na kázáních, rozjímal

jsem o něm v rekollekcích, opakoval jsem je v církevních modlitbách, zvláště v žalmech, ale nerozuměl jsem významu této pravdy a nepronikl jsem k její podstatě, totiž že je tou nejvyšší Boží charakteristikou, pokud jde o jeho vnější působení. Bylo zapotřebí, aby přišla řeholnice sestra Faustýna z kongregace Ochrany Matky Boží, která – vedena intuicí – mi to řekla, krátce a často mi to opakovala, povzbuzovala mě, abych o tom hloubal, studoval tuto pravdu. Zpočátku jsem nevěděl, o co se jedná, naslouchal jsem, nedůvěřoval, radil se s jinými a teprve po několika letech jsem pochopil význam tohoto díla a přesvědčil jsem se o účinnosti této opravdu staré, ale opomíjené životodárné úcty, která vyžaduje, aby v naší době byla obnovena. (...) Důvěra v Boží milosrdenství, šíření úcty k tomuto milosrdenství mezi druhými a bezmezné zasvěcení všech myšlenek, slov a skutků bez hledání sebe bude nyní hlavní zásadou mého další-

Kostel Božího milosrdenství v Białystoku

ho života a bude mi přitom pomáhat právě toto nesmírné milosrdenství.“

„Evangelium nespočívá v tom, abychom hlásali, že hříšník se musí stát dobrým, ale že Bůh je dobrý k hříšníkům.“

Kněz Michal Sopočko zemřel v pověsti svatosti 15. února 1975 v Białystoku v den památky sv. Faustýna, patrona sestry Faustíny.

Podle zahraničních pramenů

Z třetího dopisu svaté Kláry svaté Anežce České

Nejdůstojnější paní v Kristu a sestře nejvíce láskyhodné mezi všemi smrtelníky, Anežce, sestře slavného českého krále, ale nyní sestře a snoubence nejvyššího Krále v nebi, Klára, pokorná a nehodná služebnice Kristova a služebnice chudých žen, radost ze spásy v původci veškeré spásy a všechno nejlepší, co je možno si přát.

Sv. Klára

Protože se dovidám o tvém dobrém zdraví a o zdárných úspěších a že v záležitosti, které ses ujala, abys obdržela nebeskou odměnu, jsi plná síly, mám z toho velkou radost a já sám v Pánu, když poznávám a dovidám se, že ty obdivuhodně nahrazuješ to, v čem já a jiné sestry zaostáváme v následování šlépějí chudého a pokorného Ježíše Krista.

Mohu se z toho opravdu jen radovat a nikdo jiný by mi nemohl způsobit takovou radost, když tě vidím, jak uskutečňuješ to, po čem jsem pod nebem tak horoucně toužila; pomáhá ti v tom zázračné privilegium moudrosti vycházející z úst sa-

PROTEST PROTI POPRAVĚ

Apel vedoucích náboženských představitelů dosáhl toho, že byla o 30 dnů odložena poprava jednoho kandidáta smrti ve věznici v Missouri. Katoličtí biskupové argumentují tím, že v době 14 let trvajících vězení se Denis Skillicorn změnil z vraha na angažovaný vzor pro ostatní vězně. Jeho poprava se jeví jako zcela nesmyslná a měla by být změněna na doživotní vězení.

Sv. Anežka Česká

motného Boha, jak odpovídáš netušeným způsobem na podlost prolhaného nepřítele, na pýchu, která ničí lidskou přirozenost, na marnost, která ohlupuje lidská srdce, když vidím, jak objímáš pokoru a náruč chudoby, nesrovnatelný poklad skrytý na poli světa a lidských srdcí, za který je možno koupit toho, který všechno stvořil z ničeho; a abych použila slova samotného Apoštola, pokládám tě za pomocnici samotného Boha a za tu, která pozvedá klesající údy jeho nevýslovného těla.

Kdo by mohl říct, že nepožívám tolik obdivuhodných radostí? Raduj se tedy v Pánu vždy také ty, drahá, a ať tě nezahálí trpkost a mlha, v Kristu milovaná paní, radosti andělů a koruno sester. Ponoř svou mysl do zrcadla věčnosti, ponoř svou duši do záře slávy, ponoř své srdce do obrazu božské podstaty a rozjímáním přetvoř sama sebe v obraz jeho božství, abys zakusila i ty, co zakoušejí přátelé, když požívají skryté sladkosti, které sám Bůh vyhradil od počátku pro své milované, a zcela se odluč od těch, kteří bloudí v klamu a klamou své zaslepené milovníky, a ty miluj jen toho, který z lásky k tobě daroval sám sebe, jehož krásu obdivují slunce a měsíce a jehož odměna a její cena a velikost nemají konce, chci říci Syna Nejvyššího, kterého Panna porodila a po porodu zůstala pannou. Zůstaň přitisknutá k jeho nejsladší Matce, která poro-

dila tak velkého Syna, kterého nebe nemohlo pojmout, a přece ona ho přijala do svého malého a svatého lůna a nosila ho vyrůstajícího ve svém klíně.

Kdo by mohl nemít v nenávisti úklady nepřítele lidského pokolení, který krásou okamžitých a klamných radostí usiluje zničit to, co je větší než nebe? Nyní je jasné, že skrze Boží milost, drahocennější než jiné tvorstvo, je lidská duše věřícího člověka větší než nebe, protože nebe se všemi tvory nemůže obsáhnout Stvořitele, a jen věrná duše je jeho příbytkem a sídlem, a to jen díky milosti lásky, která bezbožným schází, jak říká Pravda: Ten kdo mě miluje, toho bude milovat můj Otec, i já ho budu milovat a přijdeme a učiníme si u něho příbytek.

Sv. Anežka Česká slouží nemocným

Tak jako slavná Panna panen ho nosila materiálně, tak také ty, když jdeš v jeho šlépějích, zvláště pokud jde o pokoru a chudobu, můžeš ho zcela nepochybně nosit duchovně ve svém čistém a panenském těle a obsahovat toho, v němž jsou všechny věci obsaženy, a vlastnit tak to, co ve srovnání s jinými majiteli odcházejíc z tohoto světa budeš vlastnit mnohem jistěji. V tom se klamou jistí králové a světské vlády, i kdyby vystupovali až k nebi a jejich hlava se oblaků dotýkala, nakonec se změní v hnojiště.

Podle IntraText: Digital Library
Překlad -lš-

Řím vzdává poctu Piu XII.

Před padesáti lety 9. října 1958 po těžké nemoci, která vyčerpávala jeho fyzické síly, zemřel papež Pius XII., „Pastor angelicus“ Církve v době nejtěžších zkoušek a projevů zla, který do středu svého úsilí postavil odvážně obranu lidské důstojnosti.

K tomuto výročí jednoho z největších papežů 20. století se pořádají ve Vatikáně významné události. Jednou z nich je zasedání židovské nadace „Pave the Way“ – (razit cestu), která si dala za cíl zkoumat roli, jakou sehrál Pius XII. při záchraně životů tisíců Židů.

Tato židovská organizace pozvedla svůj hlas proti „černé legendě“ o „Hitlerově papeži“ a „antisemitském Piu XII.“. Nadace v rámci svého zasedání zveřejnila působivou dokumentaci z fotokopii děkovných dopisů a soukromých i veřejných svědectví Židů, kteří díky zásahům tohoto papeže unikli zničení („Examining the Capacity of Pope Pius XII“, Pave the Way, New York 2008). Kniha zpřístupňuje také jeden článek Alberta Einsteina z 23. prosince 1940 v Time Magazinu. Slavný fyzik v něm píše: „Jen Církev vytrvala v úsilí uzavřít Hitlerovým kampaním cestu k potlačování pravdy.“ Einstein přiznává, že nikdy neprojevoval žádný zvláštní zájem o Církev, ale pociťuje k ní velký obdiv a náklonnost, protože „jen Církev měla odvahu a vytrvalost stát pevně za intelektuální pravdou a mravní svobodou. Musím říct, že to, čím jsem dří-

ve pohrdal, nyní bezpodmínečně chválím.“

Dne 9. října celebroidal Benedikt XVI. v bazilice svatého Petra mši svatou na památku Pia XII.

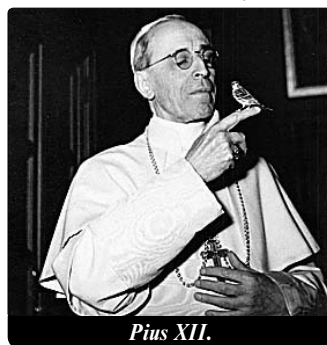
Od 21. října 2008 do 6. ledna 2009 je v „Braccio di Carlo Magno (kolonáda na náměstí

Pius XII.

Svatého Petra) výstava fotografií, kterou organizuje Papežská komise pro historické vědy. Výstava má téma: „Pius XII., člověk a pontifikát“. Výstava prezentuje v chronologické formě podstatné kroky v životě Eugena Pacelliho; počínaje jeho narozením přes školní léta a univerzitní studium, kněžské svěcení a diplomatickou činnost ve službách Svatého stolce až k rozhodujícím okamžikům jeho pontifikátu. Výstava má dokumentovat život Pia XII. také dosud nezveřejněnými fotografiemi a předměty ze života tohoto papeže.

Pak poputuje výstava do Mnichova, prvního místa, kde působil Eugen Pacelli na německé půdě jako nuncius v diplomatických službách Svatého stolce, pak do Berlína, hlavního města německé říše, jehož osud je zvláštním způsobem spojen s Pacellim. Katalog výstavy spolu s průvodcem je proto k dispozici i v němčině. ▶

Pius XII.

► Spolu s papežským historickým výborem organizují papežské univerzity Gregoriana a Lateranense mezinárodní kongres o učitelském úřadu Pia XII. ve vztahu jeho vlivu na II. vatikánský koncil. Kongres má zviditelnit kontinuitu nauky Pia XII. v nauce Koncilu. Má se ukázat, že pokrok v nauce Církve nepředstavuje skoky, ale kontinuitu.

Pius XII. mezi obyvateli Říma po strašlivém bombardování města během druhé světové války

Kongres se konal od 6. do 8. listopadu v Římě. Předseda Papežské komise pro historické vědy prelát Walter Brandmüller k tomu prohlásil, že aktivita jeho výboru spočívá v tom, postavit do středu pozornosti dimenzi Petrova úřadu Pia XII. **Ten spočívá v tom, být „nejvyšší pastýř“ v hlásání pravdy evangelia a duchovního vedení Církve.** To odpovídá sebepojetí Pia XII. Pro pontifikát papeže Pacelliho je podle něho charakteristický právě výkon učitelského úřadu. Vyznačuje se jak tematickou šířkou a aktuálností, tak také hloubkou teologického myšlení.

-sks- 40/2008

Hrob papeže Pia XII.

Muzikál o Donu Boskovi v Teatro Olimpico v Římě

ODBORÁŘ, KTERÝ PŘEDBĚHL ODBORY

„Don Bosko je první odborář v dějinách. V době, kdy práce nezletilých byla normální, stal se jejich zastáncem. To mě vedlo od chvíle, kdy jsem se dal do psaní muzikálu o Donu Boskovi.“ Modernost piemontského kněze ihned uchvátila Petra Castellaciho, režiséra a spoluautora textů o Donu Boskovi. Muzikál měl premiéru 18. října v Teatro Olimpico v Římě. Je to divadlo, které díky hudbě a bezprostřednosti je vhodné k tomu opakovat úspěch „Forza venite gente“ (muzikál o sv. Františkovi z Assisi) a „Madre Teresa“. V následujícím rozhovoru objasňuje režisér Petr Castellaci své umělecké záměry.

Proč právě Don Bosko?

Protože je to aktuální osobnost. Představuje instruktivní ideál. Má přímý přístup ke studentům a je schopný zaujmout

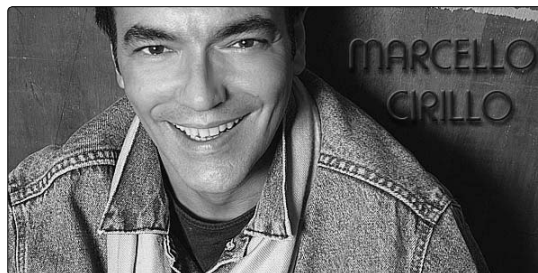
ve kterém matka Markéta, kterou interpretuje Daniela Danesi, se ho ptá, jaký je smysl jeho práce a proč např. neotevře nemocnici. On jí vysvětluje, že je třeba vychlapce z ulice a zapojit je do práce.

A proč muzikál?

Protože jsme si mechanismus již vyzkoušeli jako vhodný nástroj, jak zpřístupnit publiku klasickou osobnost. Klíčem muzikálu je, že činí všechno populárním a snadným k přečtení. Používáme velmi lehkou osnovu, aniž bychom se příliš drželi chronologie faktů, jedná se o zpívané, tančené a recitované obrazy, ve kterých se v každé situaci ožívuje určitá známka Boskova života.

Jsou vyprávěné epizody pravdivé, nebo symbolické?

Jedno i druhé. Například jsme vyšli od vztahu kněze s laiky. Zalíbilo se nám zvýraznit pro civilní společnost právě tuto blízkost, která nemá v boji za práva dělníků předchůdce. Když se chlapec učil stolařem, šel s ním a sjednal jeho jménem se zaměstnavatelem pracovní smlouvu a požadoval řadu záruk. V tomto smyslu to byl revolucionář a jeho lekce je více než aktuální. Proto v jednom obrazu říká: „Jsem Boží dělník.“ Máme jeden monolog,

budovat spolu s chlapci budoucnost, vzít je z ulice, poslat je na chráněné místo, poskytnout jim zábavu a pak se k nim přiblížit s Božím slovem. Hra, fantazie, odpočinek, práce, katechismus: to jsou slova Boskova řádu a na těchto slovech jsme založili naše divadlo.

Jak jsou tyto směrnice přeneseny do režie?

Pracujeme na dílčích momentech. V prvním monologu Marcello Cirillo v roli protagonisty vypráví svůj sen: dva chlapci si hrají mezi odpadky a dvě

vznešené osoby vyzývají kněze, aby je zachránil. Zde zazní píseň, která mluví o snu uvnitř na dvoře a ve které si protagonista představuje chlapce, kteří si hrají v uzavřeném prostoru, což budou jeho oratoře. Ten moment zdůrazňuje i choreografie Claudia Meloniho, která posiluje režii. Próza, hudba, balet, tři prvky se spojují, aby vyprávěly stejnou vizi. Je to sled různých pravdivých epizod, ale není to komedie s jednotou času a místa.

A zpěváci angažovaní v muzikálu?

Kromě Cirilla je tu Viviana Ulmová v roli Marie Mazzarelové, zakladatelky Dcer Panny Marie Pomocnice. Je tu dále sbor chlapců, který jednak zaručuje hudební základ, jednak důležitou scénickou prezentaci. Například v obrazy „Kdybych byl monsignorem“, zatímco Don Bosko vypráví, že jeho úkol je být ve styku s ponížovanými lidmi, chlapci kolem něho prezentují určitý druh pochodující karikatury.

Jaký je vztah k předchozím inscenacím „Forza venite gente“ a „Madre Teresa“?

Styl je stejný: fabule je lehká, podstatné momenty ze života hlavní osobnosti a divadlo se všemi svými podobami. Muzikál je forma, jak oslovit publikum, které nechce slyšet věci didaktické a pedagogické, ale chce se pobavit a přitom se něco naučit. V této trojí práci měníme různé situace, ale poslání je stále stejné: láska. Ta nás zajímá. Kdyby tomu tak nebylo, inscenovali bychom příhody Belfagora.

Kath-net

NEDOSTATEK MINCÍ

Katolická církev na Filipínách vyhlásila sbírku na sociální účely. Věřící měli odevzdávat mince v hodnotě 25 centů. Centrální banka musela upozornit na skutečnost, že sbírka stáhla z oběhu takřka všechny mince této hodnoty. Sbirka zatím vynesla 257 milionů eur. Kardinál Rosales vyzval kněze, aby mince nedrželi u sebe, ale odevzdali do banky.

Pán Ježíš o svých kněžích

MOJE LÁSKA PŘEDCHÁZELA JEJICH LÁSKU

Jen zvrácené srdce odporuje volání božské lásky. Člověk je láska, protože ho formoval ten, který je Láska. Duše, která dává formu tělu, nese v sobě podstatu lásky, protože vyšla z Boha a k Bohu se má vrátit. Dokonce i to, že ji země přitahuje a nabízí mu svá potěšení, vyplývá ze skutečnosti, že cítí prázdnotu, kterou však může naplnit jedině Bůh.

Jestliže se lidé nebrání, když se jich dotkne horečka lidské lásky, jak se mohou bránit, když se jich dotkne horečka lásky božské?

To je to, co právě hledám těmito svými důvěrnými sděleními: získat všechny mé kněze láskou, která je podstatou mé Podstaty; získat je silou této nekonečné lásky, nepochopitelného zalíbení, které Mě přimělo, abych si je vyvolil pro sebe. Protože nebyli schopni vyvolit si Mne, moje láska předešla jejich lásku. A také dříve, než jsem jim dal život a s ním kněžské povolání, aby byli ve službách mé Církve, můj Otec již od věčnosti je počal ve své mysli s jedinečným vyvolením, s pohledem věčné otcovské lásky. Již v tomto počátku bez začátku viděl Mne v kněžích a kněze ve Mně.

Tyto události se pak uskutečnily v čase, který se naplnil, protože Bůh je sám řád, který se ani neopožďuje ani nepředbíhá. Jedná vždy vhodně ve všech věcech, v každé době a v každé duši. V Bohu je všechno přítomné; toto je jedna z jeho podstatných radostí, která náleží jen jemu. Protože z dobra i zla, jak člověk nazývá příznivé a nepříznivé události, Bůh vždy čerpá slávu pro sebe samého a dobrodiní pro duše, protože On je Dobro samo.

Člověk není schopen proniknout do jeho nekonečných myšlenek, protože je omezený, ale

Bůh řídí svět a události; a to, co je pro člověka konec, to je pro Boha přítomný počátek a On je oslavován v každé věci.

Moji vůli je spasit duše za každou cenu. Nezískal jsem snad již nebe za cenu své Krve a svých nekonečných zásluh? Nedal jsem snad svůj život, aby měli nadpřirozený život a měli ho v hojnosti v mé Církvi a v jejich svátostech? Víc než pro kohokoli jiného jsem se obětoval pro kněze, kteří měli být na čele v plození duší skrze své duchovní otcovství.

Duše jsou tak drahocenné! Moji kněží mají věnovat této věci velkou pozornost a věnovat se jim, aby je přetvářeli a sloužili si přitom, jak jsem řekl na začátku, velkou zbraní božské lásky, které nic nemůže odolat.

Ale aby kněží mohli darovat lásku, musí láskou přetékat; a nebudou schopni touto láskou naplnit zcela své srdce, jestliže se nepřetvoří ve Mne, který jsem Láska.

Když jsou moji kněží naplněni láskou, co jiného by rozdávali než lásku? Lásku ke Mně a lásku mezi sebou, svatou lásku ke Mně a k druhým duším tím, že je sladce přivádějí ke Mně? To je jejich úkol. Nikdy, za žádných okolností nesmí kněží jednat s dušemi s tvrdostí. Kdo je pozornější, čistší, jemnější než Já, kterého oni představují? (CC 52,2-7).

Otec hledá kněze ve Mně a Mne v kněžích

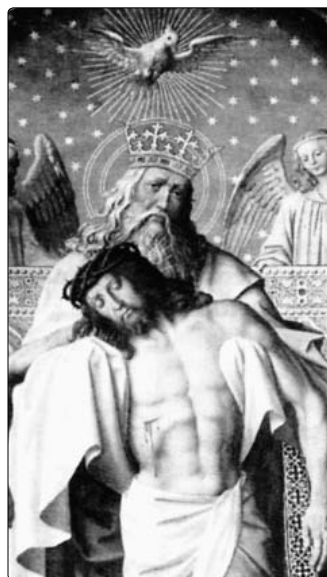
Jistě, Já jsem Bůh, ale jsem také člověk, chtěl jsem na sebe vzít lidskou bídu, abych ji usmířil; chtěl jsem trpět jako člověk, plakat jako člověk, být hluboce dojat stejnými bolestmi i radostmi jako člověk. A proto i když jsem v nebi, umím děkovat, umím cítit a být dojatý. Já dokonce zakouším ve svém Srd-

ci, ve své duši, v celém svém bytí sublimovanou a zbožštěnou lidskou citlivostí.

Tím, že jsem přijal lidskou přirozenost, přijal jsem také lidskou lásku, takže v mých žilách proudí lidská krev a pociťuji ve svém Srdci bratrství s člověkem. Protože mám dvě přirozenosti, božskou a lidskou, spojené mezi sebou, styk s Božím Slovem zbožštil člověka a osvobozuje ho od toho, co je pozemské, aby toužil po nebi.

Proto jsem mezi všemi lidmi vybral ty, kteří mají být moje druhé Já, aby pokračovali v poslání, pro které jsem sestoupil z nebe, to je přivést k Otci to, co od něho pochází: duše, aby ho navěky oslavovaly.

Pro svůj božský původ v lůně Otce a pro své bratrství se Mnou v lůně Panny Marie jsou moji vyvolení a milovaní již zde na zemi mnohem více než budou v nebi. Otec hledá je ve Mně a Mne v nich; a jestliže tak velice miluje Církev, je to pro jeho Slovo a jen pro své Slovo poslal Ducha Svatého, aby byl její duší a jejím životem. A jestliže mezi všemi smrtelníky si nade všechny zami-

loval své kněze, je to také pro jeho Slovo, protože On v nich nevidí množství kněží, ale jen jednoho Kněze, druhého Mne, vidí je ve Mně, v Trojici.

Nuže aby Otec mohl vidět ve všech kněžích jen jednoho Kně-

ze ve Mně, je jasné, že jejich podoba se Mnou musí být dokonalá. A jak se to může stát? Skrže přetvoření ve Mne, skrže vnitřní podobnost s mojí Matkou, jejíž jsou oni synové více než kdokoli jiný.

Jak velká je důstojnost kněze! Jaké jedinečné výsady jsou mu uděleny v síle božského původu jeho povolání, skrže božský kněžský zárodek, který spolu se Slovem a skrže Slovo vložil Bůh do lůna Marie Neposkvrněné; požehnaný kněžský zárodek, který ve Mně, jediném věčném Knězi par excellence, od něhož pocházejí všichni kněží, kteří skrže své přetvoření ve Mne mají být se Mnou jen jedna věc, v dokonalé jednotě Trojice.

Byl to ideál mého Otce udělit jim tak vznešený původ, to byla úroveň jeho věčně pre-koncipované vůle o plodnosti Církve: rozmnožovat své jediné Slovo v kněžích, aniž by ono ztratilo svou jednotu s Otcem a Duchem Svatým, a souhlasil, aby všichni kněží byli jedno se Mnou. Tak jako v Eucharistii jsem Já v každé hostii, v každé částičce, tak jsem Já v každém knězi jako v tisíci kněžích. Oni budou jako jednotlivé způsoby, jako v hostiích, ale ve všech a v každém bude jen jedna podstata. Totiž podstata Slova, které se v nich stalo člověkem.

Kněz musí být žijící hostie, ve které se uskutečňuje moje přítomnost, nebo lépe, hostie Já, přetvořený ve Mne a všichni kněží světa musí tvořit jediné Ježíše. Ve skutečnosti On je Pánem, Zákonodárcem, Hlavou tohoto mystického Těla, kterým je Církev: On je to, kdo dává život a zachovává ho skrže Ducha Svatého ke slávě Otce (CC 50, 198-203).

(Pokračování)

Z knihy
Conchita Cabrera de Armida:
Sacerdoti di Cristo.
Città Nuova, Řím 2008,
str. 73-77
Přeložil Iš-

VRAŽDA ŘEHOLNÍKŮ

28. října byli ve svém moskevském bytě zavražděni dva jezuité. Oba byli ubodáni. Byli to P. Otto Messner, místní provinciál ruské národnosti, a P. Victor Stenio Betancourt Ruiz, původem z Kolumbie. Ještě téhož dne sloužil za ně Mons. Paolo Pezzi zádušní mši svatou v katedrále Neposkvrněného početí v Moskvě. P. Messner pocházel z Karagandy. Nejdříve působil v Astaně, pak byl ředitelem malého přípravného semináře a pečoval o přípravu kněžských kandidátů. P. Betancourt přednášel na jezuitském Institutu pro teologii, filozofii a dějiny v Moskvě. Policie věnuje vyšetření případu velkou pozornost.

PAPEŽ DO AFRIKY

Benedikt XVI. připravuje na březen příštího roku pastorační cestu do Kamerunu a Angoly, kam ho pozvala tamní biskupská konference a hlava státu. Kamerun má 17 173 000 obyvatel, z toho je 4 699 000 katolíků, kteří tvoří 24 diecézí a 808 farností. Působí zde 30 biskupů, 1151 diecézních kněží, 581 řeholních kněží a 312 laických bratří a také 2155 řeholních sester. Církev zde spravuje 349 školek, 1005 základních škol a 139 středních škol, 23 nemocnic, 228 zdravotních středisek, 10 stanic pro malomocné, 11 domovů pro seniory, 12 sirotčinců a 45 rodinných poraden.

500 DĚTÍ DENNĚ UMÍRÁ

V Keni umírá denně průměrně 473 dětí ve věku do 5 let a každou hodinu 5 novorozenců nepřežije, protože jim není možné poskytnout žádnou pomoc. Podle studie OSN se okolnosti úmrtnosti katastrofálně zhoršily v posledních letech. Je zde vysoká úmrtnost novorozeňat, jedno z deseti dětí zemře do roka a každé deváté do pěti let. Každý den zemře jedna žena na komplikace v těhotenství, každý rok zemře 5840 žen na nakažlivé choroby, kterým by bylo možno předejít.

Kath-net

MOUDROST KRÍŽE - dokončení ze str. 2

poselství pokládaného za hloupost zbavenou relevance, nehodnou, aby se o ní uvažovalo v rovině rozumové logiky. Pro toho, kdo jako Řekové viděl dokonalost v duchu, čistém myšlení, bylo nepřijatelné již to, že by se Bůh mohl stát člověkem, že by se vnořil do všech omezení prostoru a času. Naprosto nepochopitelné pak bylo uvěřit, že by Bůh mohl skončit na kříži. A vidíme, jak tato řecká logika je také obecnou logikou naší doby. Jak by mohl pojem apátheia - indiference, jakožto nepřítomnost utrpení v Bohu - pochopit Boha, který se stal poraženým člověkem, který by mohl žít jako zmrtvýchvstalý? „Poslechneme si tě někdy jindy“ (Sk 17,32), řekli Aténané pohrdavě Pavlovi, když slyšeli mluvit o vzkříšení mrtvých. Viděli dokonalost v osvobození se z těla, které pokládali za vězení, jak by mohli nepokládat za úchytku brát si znovu tělo? Zdálo se, že v antické kultuře není místo pro poselství o vtěleném Bohu. Celý příběh „Ježíš Nazaretský“ se jevil jakožto poznamenaný úplnou nemoudrostí a Kříž zde byl jistě největší hádankou.

Paradox Kříže

Ale proč svatý Pavel právě toto, nauku o Kříži, učinil základním bodem svého kázání? Odpověď je nabilehdi: Kříž zjevuje „Boží moc“ (srov. 1 Kor 1,24), která je jiná než moc lidská; zjevuje totiž jeho lásku: „Pošetilá Boží věc je moudřejší než lidé a slabá Boží věc je silnější než lidé“ (tam. 25). S odstupem staletí od Pavla vidíme, že v dějinách zvítězil Kříž a nikoliv moudrost, která se staví proti Kříži. Ukřížovaný je moudrost, protože ukazuje, kdo Bůh opravdu je, tzn. síla lásky, která dospěje až ke Kříži, aby spasila člověka. Bůh si posluhuje způsoby a nástroji, které se nám

na první pohled jeví pouze jako slabost. Ukřížovaný odhaluje na jedné straně slabost člověka, na druhé straně pravou Boží moc, to znamená nezištnou lásku: právě tato naprostá nezištnost lásky je pravá moudrost. Pavel to zakusil přímo na svém těle a dosvědčuje nám to nejrůznějšími úseky svého duchovního příběhu, které se staly přesnými opěrnými body pro každého Ježíšova učedníka: „On mi řekl: postačí ti moje milost, protože síla se tím zřetelněji projeví v slabosti“ (2 Kor 12,9); a dále: „Ty, kteří jsou ve světě bezmocní, povolil si Bůh, aby zahanbil silné“ (1 Kor 1,28). Apoštol se identifikuje v tomto bodu s Kristem, že třeba i uprostřed tolika zkoušek žije ve víře v Božího Syna, který ho miloval a sám sebe vydal za jeho hříchy a i za hříchy všech (srov. Gal 1,4; 2,20). Tento autobiografický údaj se stává vzorovým pro nás všechny.

Cesta pro všechny

Svatý Pavel nabídl obdivuhodnou syntézu teologie Kříže v druhém listě Korintským (5,14-21),

kde je obsaženo všechno mezi dvěma základními tvrzeními: na jedné straně Kristus, se kterým Bůh jednal jako s hříšníkem k našemu prospěchu (v. 21), zemřel za všechny (v. 14); na druhé straně nás Bůh smířil se sebou a nepřičítá nám naše hříchy (v. 18-20). Pro tuto „službu smíření“ je nyní zrušeno veškeré otroctví (srov. 1 Kor 6,20; 7,23). Zde se všechno jeví jakožto relevantní k našemu životu. I my musíme vstoupit do této „služby smíření“, která předpokládá zřeknutí se vlastní nadřazenosti a volbu bláznovství lásky. Svatý Pavel se vzdal vlastního života a vydal zcela sám sebe pro službu smíření, službu Kříže, který je spásou pro nás všechny. A to musíme učinit také my: svou sílu můžeme najít právě v pokoře lásky a svou moudrost v hlouposti sebezřeknutí, abychom tak vstoupili do Boží síly. My všichni musíme zaměřit svůj život na tuto pravou moudrost: nežít sami pro sebe, ale žít ve víře v onoho Boha, o němž všichni můžeme říct: „Miloval mne a sama sebe vydal za mne.“

*Bollettino Vaticano 29. 10. 2008
Mezitimulky redakce Světla
Překlad -ls-*

EVROPO, ZACHOVEJ SI SVĚ NÁBOŽENSKÉ SYMBOLY!

To je výzva, kterou vydala společná porada křesťanů a muslimů v Německu. „Jako křesťané a muslimové zdůrazňujeme, že jsme občané a věřící, nikoliv občané nebo věřící. Jsme povolání, abychom ruku v ruce přiměřeným způsobem spolupracovali s národem, ke kterému patříme, a nehodláme se podřizovat.“ Shromáždění upozornilo, že některé evropské národy zatlačují krok za krokem náboženství do soukromé sféry do té míry, že chtějí „vyhladit“ každou formu veřejného vyznání víry. Účastníci kritizovali zákazy nosit náboženské symboly na veřejnosti a argumenty, že by to mohlo urážet city jinak smýšlejících.

VYZNAMENÁNÍ KIRCHE IN NOT

Biskupská konference v Peru udělila nejvyšší vyznamenání dílu Kirche in Not. Předal je v Mnichově arcibiskup Pedro Barreto Jimeno z Huancaya. Kirche in Not podporovalo v roce 2007 více než 700 peruánských seminaristů a poskytla více než 35 000 mešních stipendií na stavbu a obnovu četných kostelů. Podporovalo také řeholní řády a darovalo Peru 4500 Biblí. Poskytlo také mimořádnou pomoc po zemětřesení ve výši 75 000 \$ na obnovu poškozených kostelů.

Kath-net

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

svě pečlivě a pilně práce „otevře dlaň ubožáku a vztáhne své rámě k chudákovi“. Ještě dále než tato žena jdou jiné novozákonní ženy, např. ony svaté spolusestry v Kristu Klára a Anežka, a mnoho jiných, jako někdejší belgická princezna Marie Josefa (viz strana 4). Ty dokonce dokázaly vzdát se všeho a „shromážďovat“ jen tak, že „rozdávaly“. Dostalo se jim za to ovšem už zde na zemi radosti, o jaké sobečtí boháči nemají ani potuchy, a nezískali by ji, ani kdyby na to vynaložili všechno své nahromaděné jmění.

Korespondence mezi svatou Klárou a naší velkou královskou sveticí, které oddělovala vzdálenost více než 1500 km, je pro nás lidí třetího tisíciletí opravdu udivující. Je pozoruhodné, jak v době, kdy neexistovala veřejná dopravní síť a nejrychlejším dopravním prostředkem byl kůň, se duch svatého Františka a svaté Kláry dostal už za jejich života až do Prahy, a to nejen jako zvěst, ale jako praktické uskutečnění evangelia, a vyvolal zde tak živý ohlas právě u dcery českého královského rodu. Úryvek z třetího dopisu, který Klára poslala do Prahy, skutečně stojí za zamyšlení. I z těch několika málo řádků musíme být uchvázeni, do jaké teologické hloubky se tyto ženy třináctého století dokázaly ponořit a nacházet v ní pravý smysl radostné zvěsti. Pozornému čtenáři jistě neunikne, jak blízko mají mystické pohledy svaté Kláry k tomu, co sám Ježíš o 700 let později podrobně odhaluje před Conchitou Armidou jako poselství svým kněžím.

Na takové velké postavy se někdy díváme jako na něco výjimečného, a ony ve skutečnosti nedělaly nic jiného, než že do důsledku uskutečnily evangelium. Uvěřily Pánu a přijaly to, k čemu jsme všichni povoláni. Jelikož tyto řeholnice opravdu nadevšecko milovaly svého božského Ženicha, našly nejvyšší štěstí v tom, že ho následovaly v těch nejvíce

pohrdaných ctnostech: v pokoře a chudobě. A je přitom příznačné, jak právě ony, kterými okolní svět pro jejich pokoru a chudobu opovrhoval, dokázaly světu nejvíce posloužit a prospět, protože uměly ve světle evangelia vidět lidskou důstojnost i těch nejchudších a nejubožejších, což je vedlo k obdivuhodné lásce a pozornosti k lidem, dnes bychom řekli k humanitární vynalézavosti a podnikavosti, která byla a zůstává velkým dobrodíním pro lidstvo. (Velká škoda, že náš národ nevěnuje více zasloužené pozornosti takovým svým skutečně slavným dcerám a synům a raději oslavuje Boží bojovníky, kteří je ve slepém fanatismu vraždili, pálili jejich domy a ničili jejich dílo. Je to do značné míry ovoce našeho národního obrození, které jako by mělo přikázáno takovým skutečně světlým stránkám našich dějin se vyhnout, případně je ještě očernit.)

Radost Kristových učedníků a učednic z chudoby a pokory je vlastně součástí paradigmatu o bláznovství Kříže, který nám v Pavlově teologii tak výstižně ukazuje Benedikt XVI. Ovšem požehnanou blaženost Kříže pochopí a zakusí jen ten, kdo najde odvahu ho obejmout. Pro ty ostatní je k dispozici jen opačná zkušenost: že hledání pravé radosti v materiálních statcích nevede k uspokojení, ale ke stále větší zaslepenosti. Nikoliv svatí a svěťice Boží, ale dnešní pokroková společnost se vydala cestou, která představuje opravdové bláznovství. Vůbec totiž nechápe, že právě při své honbě za vidinou štěstí doslova šlape po všech hodnotách a zdrojích opravdové lidské radosti. Chová se podobně jak ona matka z Erbenova Pokladu: uviděla zlaťáky, a zapomněla na své dítě. Čím více se zbožňují a přeceňují peníze, tím více se zapomíná na skutečné hodnoty, především na úctu k člověku a lidskému životu. Hlavní hybnou silou se stala pýcha, rozkoš a samozřejmě bohatství jako

hlavní klíč k jedné i druhé. Novináři nám prezentují žebříčky největších boháčů světa a mají velkou radost, když mezi ně mohou zařadit i některého našince. Připoujají návody a rady, jak se mezi ně vypracovat, jako by hlavním smyslem života bylo stát se miliardářem. Ale v jistém smyslu jsou tyto žebříčky poučné. Ukážeme si jeden příklad.

Absurdnost materialistického nebe na zemi nám ve velkém předvedla Velká říjnová socialistická revoluce, jejíž výročí ještě tu a tam oslavují. Země, kde zítřka mělo znamenat již včera, 70 let bojovala za rovnost všech lidí. Zavrhl Boha a všemi prostředky potírala náboženství, které prohlašovala za hlavní příčinu nespravedlnosti a vykořisťování. Rozhodla se, že si sama vybuduje ráj na zemi. Exportovala svou sociální revoluci s hrdým cílem, že zavede na celém světě společenský řád, kde se „každému dostane všech statků podle jeho potřeb“. (Našla si i u nás již za první republiky velice rychle své obdivovatele, hlavně v tzv. avantgardě tehdejší kulturní fronty, která ji horlivě opěvovala.) Sedmdesát let zde speciálně školení ideologové převychovali lidi ke kolektivismu a jiní odborníci nemilosrdně likvidovali a potírali „třídního nepřítele“, všechny „zbohatlíky“ a „kulaky“. Strana a vláda vždy zdůrazňovala, jak svobodně a radostně to všechno pracující lid přijímá za své. A výsledek? Ze zaslíbeného ráje je dnes zbídačelá země, ale pozor, právě v této zemi je podle výše uvedených žebříčků v současné době největší počet největších miliardářů. Co tomu asi říká Vladimír Iljič Lenin, že tolik oslavovaný, vědecky zdůvodněný komunismus zanechal nakonec po sobě společnost s nejpropastnějšími sociálními rozdíly?

Výmluvné podobenství Erbenovy básně se však naplňuje dále v tom, že i současné chamtivé společnosti se začínají její zlaťáky měnit v pouhé bláto a kamení, protože jsou to hřivny, které nevynášejí užitek tam, kde ho mají vynášet. Prostý a poctivě pracu-

jící člověk, kterému za nezaplacenou daň hrozí exekuce, těžko chápe, proč se má i z jeho prostředků přispívat na záchranu krachujících finančních ústavů, aniž by byli voláni k odpovědnosti královsky odměňovaní magnáti a manažeři, ačkoliv se projeví jako služebníci nejen špatní a neužiteční, ale pro svět dokonce škodliví a nebezpeční. Jestliže jim chce společnost dále trpět, aby ve své nenasycené honbě za vlastním ziskem hráli svůj vabank a ohrožovali to, co patří vlastně všem, ocitne se sama brzy na mizině. Každou takovou krizí trpí a teprve budou trpět ti bezbranní nejchudší a nejubožejší, ale vlády vždy mobilizují rezervy nikoliv na jejich podporu, ale naopak na záchranu těch nejbohatších. Evropský parlament se míchá do věci, po kterých mu nic není. Osobuje si právo prosazovat ve všech zemích zákonodárství, které je proti lidskému rozumu i proti přirozenému zákonu: právo zabíjet nenarozené a zkracovat život nemocným, uzavírat zcela protipřirozené svazky, ale pramálo se stará o to nejpodstatnější: o opravdu lidsky důstojný společenský řád, který chrání život a práva každého člověka. Můžeme být právem zvědaví, zda se proti hrozící masové nezaměstnanosti bude zasazovat za právo na práci s takovou vehemencí, s jakou prosazuje právo ženy na potrat, zda bude volat před soud nezodpovědné bankéře a makléře tak, jako chce odsuzovat ty, kteří nazývají homosexuální svazky pravým jménem. Na to je třeba pamatovat, než dáme hlas novým poslancům do Evropského parlamentu.

Poznááme ovšem, to, co řekl Žalmista už dávno: jak vratké je spoléhat na člověka, a máme tedy příležitost obnovit svou víru a důvěru ve slova Božího Syna: „Neshromážďujte si poklady na zemi a nedělejte si starosti o svůj život. Váš nebeský Otec ví, co potřebujete. Hleďte nejprve Boží království a jeho spravedlnost a ostatní vám bude přidáno.“ (Mt 6,33) -/š-

Pondělí 17. 11. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Uganda, trpící perla Afriky 8.25 Nefta, Vatnajokull, Taroko Gorge (P) 9.00 Křesťanství a environmentální etika - P. RNDr. Marek Orko Vácha (2. část) 9.55 H2Onews 10.05 V posteli 10.50 Pro víta mundi (78) - Anton Srholec 11.30 Pro zdraví (6): Zdravotní klauni 11.45 Przypadki Zwiero (6. díl) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Statečný kněz 13.00 Koncert k 55. výročí Janáčkovy konzervatoře a gymnázia v Ostravě 14.30 Svatováclavský pohár (P) 14.45 Léta letí k andělům - Nada Urbánková 15.05 Národní park Acadia 15.50 Kněz Slanina 16.15 Nadšení pro dům 16.45 H2Onews 17.00 NOEparáda (7. díl) (P) 17.20 Pro zdraví (6): Zdravotní klauni 17.30 Slavnostní zahájení Festivalu dobrých zpráv (L) 18.00 Soutěžní projekce filmů z Festivalu dobrých zpráv (P) 22.00 Z pokladů duše 22.05 CHKO Moravský kras - Povodí Punkvy 22.25 Zpravodajské Noeviny 22.35 Josef Lux - Svědectví 23.05 Koncert k 55. výročí Janáčkovy konzervatoře a gymnázia v Ostravě 00.40 Čtete z křesťanských periodik 00.50 H2Onews 1.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Úterý 18. 11. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 H2Onews 8.10 CHKO Lužické hory - Chříbská - Spravedlnost 8.30 Salesiánské hry mládeže 8.45 Na koberečku (53) 9.00 Pro víta mundi (109) - P. František Hurina 9.40 Noemova pošta (listopad 2008) 11.10 Ještě mám hlavu, jazyk, zručné ruce 11.40 Przypadki Zwiero (7. díl) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Varhanní koncert z chrámu sv. Mikuláše v Ludgeřovicích 2007 13.15 Svatováclavský pohár 13.25 H2Onews 13.30 Sýrie 14.20 Víra plná života (Chile) 15.05 Uganda, trpící perla Afriky 15.25 Octava dies (502) 15.55 Kněz Slanina 16.15 Zpravodajské Noeviny 16.20 Zdravé teplo 16.35 CHKO Moravský kras - Povodí Punkvy 17.05 Prostě aby si hráli a neblbli 17.15 Kulturní mozaiky dechovky (1. díl) 17.20 Trnavská brána (3) 17.40 Esovision, Eternal Ice 18.10 Svatováclavský pohár 18.20 Przypadki Zwiero (8. díl) (P) 18.30 Slavnostní zakončení Festivalu dobrých zpráv (L) 19.00 Projekce vítězných filmů z Festivalu dobrých zpráv (P) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Zpravodajské Noeviny (P) 20.15 Bez hábitu aneb Magazín o řádech, komunitách a hnutích (P) 21.10 Tajné dějiny kosmických projektů (3/4) (P) 21.40 Zpravodajské Noeviny 21.50 Jen jeden plat 22.20 Octava dies (502) 22.45 Zpravodajské Noeviny 22.50 Křesťanství a environmentální etika - P. RNDr. Marek Orko Vácha (2. část) 00.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Středa 19. 11. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Zpravodajské Noeviny 8.15 CHKO Lužické hory - Chříbská - Spravedlnost 8.40 Tajné dějiny kosmických projektů (3/4) 9.10 Pro víta mundi (79) - Anton Srholec 9.55 Esovision, Indian Summer 10.30 Přímý

přenos generální audience papeže Benedikta XVI. 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Pro zdraví (6): Zdravotní klauni 12.15 V zemi Mayů a Inků 13.10 Bez hábitu aneb Magazín o řádech, komunitách a hnutích 14.30 Národní park Acadia 15.30 Benátky 16.00 Zpravodajské Noeviny 16.20 Uganda, trpící perla Afriky 16.40 Ještě mám hlavu, jazyk, zručné ruce 17.05 Hrdinové Nového zákona (říjen) 17.20 NOEparáda (7. díl) 17.40 GOODwillBOY - Normal day (P) 18.10 Ve jménu Ježíše (9. díl): Quo vadis? 18.35 Przypadki Zwiero (9. díl) (P) 18.45 Hlubinami vesmíru s Petrem Kubalou 19.25 Kněz Slanina 19.50 H2Onews 20.00 Z pokladů duše 20.05 Trnavská brána (4) (P) 20.30 Dobro ako princíp svetla a pravdy (P) 21.00 Pro zdraví (7): Česko-francouzské dny (P) 21.10 Zpravodajské Noeviny 21.20 CHKO Moravský kras - Povodí Punkvy 21.40 Sýrie - kolébka křesťanství 21.55 Zdravé teplo 22.05 Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. 23.35 Salesiánské hry mládeže 23.50 H2Onews 00.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Čtvrtek 20. 11. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Zpravodajské Noeviny 8.10 Nadšení pro dům 8.40 Trnavská brána (4) 9.00 Josef Lux - Svědectví 9.30 Statečný kněz 10.30 Svatováclavský pohár 10.45 CHKO Moravský kras - Povodí Punkvy 11.15 NOEparáda (7. díl) 11.40 Przypadki Zwiero (9. díl) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Esovision, Indian Summer 12.40 Čtete z křesťanských periodik 12.50 Kněz Slanina 13.00 H2Onews 13.10 Ještě mám hlavu, jazyk, zručné ruce 13.40 CHKO Křivoklátsko - Vůznice, Týřov - Oupořský potok, Lánská obora 14.00 GOODwillBOY 14.30 NOEparáda (7. díl) 14.50 Léta letí k andělům - Nada Urbánková 15.10 Tajné dějiny kosmických projektů (3/4) 15.40 Dětská televize (10/2008) 16.05 Zpravodajské Noeviny 16.15 Víra plná života (Chile) 17.00 Pro víta mundi (109) - P. František Hurina 17.40 Nadšení pro dům 18.05 Na koberečku (53) 18.25 Učiň mě, Pane, nástrojem! 18.35 Przypadki Zwiero (10. díl) (P) 18.45 Pro zdraví (7): Česko-francouzské dny 19.00 V posteli 19.50 Zpravodajské Noeviny (P) 20.05 Pro víta mundi (110) - Jan Cieslar (P) 20.45 NOEparáda (7. díl) 21.05 Zpravodajské Noeviny 21.15 Křesťanství a environmentální etika - P. RNDr. Marek Orko Vácha (2. část) 22.10 Noemova pošta (listopad 2008) 23.35 Tajné dějiny kosmických projektů (3/4) 00.05 Zpravodajské Noeviny 00.15 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Pátek 21. 11. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 Zpravodajské Noeviny 8.15 Zdravé teplo 8.25 Pro víta mundi (78) - Anton Srholec 9.10 Hrdinové Nového zákona (říjen) 9.30 Bez hábitu aneb Magazín o řádech, komunitách a hnutích 10.40 Esovision, Eternal Ice 11.10 Octava dies (502) 11.40 Przy-

padki Zwiero (10. díl) 11.55 Z pokladů duše 12.00 Polední modlitba s Radiem Proglas (L) 12.05 Trnavská brána (4) 12.30 Nadšení pro dům 13.00 Svatováclavský pohár 13.10 Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. 14.40 Víra plná života (Chile) 15.20 Statečný kněz 16.10 Zpravodajské Noeviny 16.20 Esovision, Eternal Ice 16.50 Církevní školství 18.15 Kněz Slanina 18.35 Przypadki Zwiero (11. díl) (P) 18.45 Pro víta mundi (110) - Jan Cieslar 19.25 Trnavská brána (3) 19.50 H2Onews (P) 20.00 Z pokladů duše 20.05 Střípky vzpomínek 21.30 H2Onews 21.40 Josef Lux - Svědectví 22.10 V zemi Mayů a Inků 23.00 Bez hábitu aneb Magazín o řádech, komunitách a hnutích 00.00 H2Onews 00.10 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Sobota 22. 11. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 H2Onews 8.15 Barcelona 8.45 Čtete z křesťanských periodik (P) 8.55 GOODwillBOY 9.25 NOEparáda (7. díl) 9.35 H2Onews 10.00 Biskupské svěcení 20. litoměřického biskupa (L) 12.25 Uganda, trpící perla Afriky 13.00 H2Onews 13.10 Varhanní koncert z chrámu sv. Mikuláše v Ludgeřovicích 2007 14.15 Zdravé teplo 14.25 Misijní magazín (26) 15.25 Pro víta mundi (110) - Jan Cieslar 16.00 Zpravodajské Noeviny 16.10 V zemi Mayů a Inků 17.10 CHKO Moravský kras - Povodí Punkvy 17.40 Trnavská brána (4) 17.55 Ještě mám hlavu, jazyk, zručné ruce 18.20 Učiň mě, Pane, nástrojem! 18.35 Przypadki Zwiero (12. díl) (P) 18.45 Kulturní mozaiky dechovky (2. díl) (P) 18.55 Nadšení pro dům 19.25 První čtení (P) 19.50 H2Onews 20.00 Z pokladů duše 20.05 Perličky zdraví a odpočinku 21.00 Svatováclavský pohár 21.15 Noční univerzita 22.10 Čtyřicet let velkého pátku 22.45 Hlubinami vesmíru s Petrem Kubalou 23.25 První čtení 23.50 Zpravodajské Noeviny 00.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Neděle 23. 11. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE 8.05 H2Onews 8.15 Evangelium (P) 8.20 Trnavská brána (4) 8.40 Lacné teplo 8.50 Na koberečku (53) 9.05 Pro víta mundi (110) - Jan Cieslar 9.50 Evangelium 10.00 Mše svatá ze Slovenska (L) 11.15 Dobro ako princíp svetla a pravdy 11.45 Z pokladů duše 12.00 Přímý přenos polední modlitby se Sv. otcem Benediktem XVI. 12.15 Zpravodajské Noeviny 12.45 Varhanní koncert z chrámu sv. Mikuláše v Ludgeřovicích 2007 13.55 Evangelium 14.05 Svatováclavský pohár 14.20 Lacné teplo 14.35 Čtyřicet let velkého pátku 15.20 Noční univerzita 16.15 NOEparáda (7. díl) 16.35 GOODwillBOY 17.05 Ve jménu Ježíše (10. díl): Chléb, víno a krev (P) 17.35 Hrdinové Nového zákona (říjen) 17.55 V zemi Mayů a Inků 18.50 Pro zdraví (7): Česko-francouzské dny 19.05 CHKO Moravský kras - Povodí Punkvy 19.25 Kulturní mozaiky dechovky (2. díl) 19.35 Dobro ako princíp svetla a pravdy 20.00 Z pokladů duše 20.05 Octava dies (503) (P) 20.35 Duchovní koncert - Dětský sbor Ostrava (P) 21.35 Nadšení pro dům 22.00 Z pokladů duše 22.05 První čtení 22.30 Kněz Slanina 22.45 Víra plná života (Chile) 23.30 Zpravodajské Noeviny 00.00 Závěr vysílání, poslech Proglasu.

Vydáváme **PUZZLE BETLÉMA** (260, 480 a 912 dílků), **PANORAMA BETLÉMA** (494 a 920 dílků) a **PUZZLE KOSTELŮ** (260 dílků). Cena s poštovním je 150, 250 a 350 Kč. Objednávky: Římskokatolická

farnost Třebíč-město, Martinské nám. 87/20, 674 01 Třebíč; trebicmartin@volny.cz; SMS 728 133 220 – pouze text. Více na www.volny.cz/trebicmartin. Zboží zašleme do měsíce.

CHARITA SVATÉ RODINY LUHAČOVICE

vyhlašuje výběrové řízení na pozici sociální pracovník a pracovník Poradny SPOLU pro Charitu Svaté rodiny Luhačovice.

Požadujeme: odborné vzdělání dle Zákona o soc. službách, příjemné vystupování, samostatnost, trestní bezúhonnost. Nabízíme: dobrý kolektiv, další vzdělávání a možnost práce i na částečný úvazek. Písemné žádosti spolu s životopisem zasílejte na adresu: Charita Luhačovice, Hradisko 100, 763 26 Luhačovice; příp. na e-mail: luhacovice@caritas.cz. Předpokládáný nástup do konce roku 2008.

Matice svatokopecká zve na **pěvecké vystoupení bazilikářního sboru za doprovodu varhan**, které se uskuteční v neděli 30. listopadu 2008 v 16 hodin v bazilice Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce. Výtěžek bude věnován na humanitární pomoc v Afghánistánu.

Dále pořádáme v neděli 7. prosince 2008 v 16 hodin ve Francouzském sále svatokopecké fary **adventní setkání s otcem arcibiskupem Mons. Janem Graubnerem**.

FILM O JANU PAVLU II.

16. října se v audienční hale Pavla VI. uskutečnila za přítomnosti Benedikta XVI. a synodálních otců projekce filmu podle knihy kardinála Stanislava Diwisze „Život s Karlem“. Stalo se tak přesně k 30. výročí volby Karola Wojtyly na papežský stolec. Film je zarámován dvěma slavnými větami, které pronesl Jan Pavel II.: „Nebojte se, otevřete dokořán dveře Kristu“, která slyšel celý svět, a slovy „Nechte mě odejít do Otcova domu“, která zašepal na své smrtelné posteli a která slyšeli jen ti nejbližší.

ALEXEJ II. DO VÍDNĚ

Moskevský patriarcha Alexej II. navštíví ve dnech 20. – 23. prosince Rakousko. Kardinál Schönborn ho pozval k posvěcení obnovené ruské pravoslavné katedrály sv. Mikuláše. Je to největší pravoslavná katedrála v západní Evropě. Patriarcha navštíví ve Vídni výstavu nazvanou „Ikony pod vládou srpu a kladiva“ o utrpení ruské církve pod vládou komunistů. Bude se také modlit u hrobu ruských vojáků na vídeňském ústředním hřbitově a zúčastní se koncertu velkého ruského orchestru Petra Čajkovského a tří pěveckých sborů. Předvedou vánoční oratorium, které komponoval biskup Hilarion v roce 2007. Patriarcha se setká s mnoha církevními i státními představiteli. Na programu je také návštěva augustiniánského kláštera v Klosterneuburgu, kde se uskuteční adventní koncert.

Liturgická čtení

Neděle 16. 11. – 33. neděle v mezidobí

1. čt.: Př 31,10–13.19–20.30–31
Ž 128(127),1–2.3.4–5
Odp.: 1a (*Blaze každému, kdo se bojí Hospodina.*)
2. čt.: 1 Sol 5,1–6
Ev.: Mt 25,14–30
Slovo na den: *Dostal a vyzískal.*

Pondělí 17. 11. – památka sv. Alžběty Uherské

1. čt.: Zj 1,1–4; 2,1–5a
Ž 1,1–2.3.4+6
Odp.: Zj 2,7b (*Kdo zvítězí, tomu dám jíst ovoce ze stromu života.*)
Ev.: Lk 18,35–43
Slovo na den: *Ježíši, smiluj se nade mnou!*

Úterý 18. 11. – nez. pam. Posvěcení římských bazilik sv. apoštolů Petra a Pavla

1. čt.: Sk 28,11–16.30–31
Ž 98(97),1.2–3ab.3c–4.5–6
Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*)
Ev.: Mt 14,22–33
Slovo na den: *Ti, kdo byli na lodi, se mu klaněli.*

Středa 19. 11. – ferie

1. čt.: Zj 4,1–11
Ž 150,1–2.3–4.5–6
Odp.: Zj 4,8b (*Svatý, svatý, svatý Pán, Bůh vševládny. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Lk 19,11–28
Slovo na den: *Is s úrokem.*

Čtvrtek 20. 11. – ferie

1. čt.: Zj 5,1–10
Ž 149,1–2.3–4.5–6a+9b
Odp.: srov. Zj 5,10 (*Vytvořil jsi z nás našemu Bohu království a kněze. Nebo: Aleluja.*)
Ev.: Lk 19,41–44
Slovo na den: *Město, kež bys v tento den poznalo, co vede k pokoji.*

Pátek 21. 11. – památka Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě

1. čt.: Zj 10,8–11
Ž 119(118),14.24.72.103.111.131
Odp.: 103a (*Jak sladké jsou na mém patru tvé výroky, Hospodine!*)
Ev.: Lk 19,45–48
Slovo na den: *Můj dům má být domem modlitby.*

Sobota 22. 11. – památka sv. Cecilie

1. čt.: Zj 11,4–12
Ž 144(143),1.2.9–10
Odp.: 1a (*Věleben buď Hospodin, má Skála.*)
Ev.: Lk 20,27–40
Slovo na den: *Lidé onoho světa jsou rovní andělům.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

15.–22. LISTOPADU 2008

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 16. 11.		PO 17. 11.		ÚT 18. 11.		ST 19. 11.		ČT 20. 11.		PÁ 21. 11.		SO 22. 11.			
Antifona	812	912	1768	1990	1673	1892	857	961	873	978	1653	1870	1708	1924		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884		
Ranní chvilky:																
Hymnus	812	913	1769	1990	1593	1803	857	962	873	978	1653	1870	1709	1926		
Antifony	813	914	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	1770	1991	1674	1894	861	966	877	983	1654	1871	1710	1926		
Antifona k Zach. kantiku	726	819	1780	2002	1593	1804	861	966	877	983	1595	1806	1596	1807		
Prosby	817	917	1771	1992	1675	1894	861	966	878	983	1655	1872	1711	1927		
Závěrečná modlitba	726	820	1592	1802	1594	1804	862	967	878	984	1595	1806	1596	1807		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	862	967	879	984	895	1002	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	863	968	879	985	895	1003	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	865	970	882	988	898	1005	913	1022		
Závěrečná modlitba	726	820	835	938	851	955	865	970	882	988	898	1006	913	1022		
Nešpory:																
	SO 15. 11.															
Hymnus	807	907	821	922	1774	1995	1594	1804	867	972	883	989	1648	1865	727	821
Antifony	808	908	822	923	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008	727	821
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008	727	821
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	1777	1999	1680	1900	871	976	887	994	1663	1880	729	823
Ant. ke kant. P. M.	726	819	726	820	1781	2002	1594	1805	871	977	887	994	1559	1806	729	823
Prosby	811	911	826	927	1778	2000	1681	1900	872	977	888	994	1664	1881	729	824
Záv. modlitba	726	820	726	820	1592	1802	1594	1804	872	977	888	995	1559	1806	732	827
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu 29. 11. • 6. 12. • 13. 12. a 20. 12. 2008 v době od 7.30 do 12 hodin.

DĚDICTVÍ

Helena Havlíčková

Kapitoly z dějin komunistické perzekuce v Československu. Kniha je historickým dokumentem o zvláštnosti, které se komunistický režim dopouštěl na svých věřících spoluobčanech. Autorka – dnes žijící ve Francii – toto rozsáhlé dílo pojala jako soubor kompaktních chronologických celků. Jednotlivé kapitoly tak v rámci dobových dokumentů, novinových článků a dalších reálií obsahují řadu svědectví pronásledovaných, vězněných a často i mučených laických věřících, kněží a rádoových sester. Text knihy je doplněn četnými obrazovými přílohami.

*Poznání • 2., přepracované a doplněné vydání
Křídový papír, váz., 179 x 245 mm, 424 stran, 380 Kč*

KLANĚT SE BOHU V DUCHU A V PRAVDĚ

Caroline Schaeferová • Z francouzštiny přeložila Radmila Fárová

Co znamená „klanět se Bohu“? Možná si pod tímto slovním spojením představíme pokleknutí před svatostánkem v kostele, klečení při liturgii nebo pozici, kterou zaujímáme při osobní modlitbě v soukromí. Autorka této knížky však otevírá o mnoho širší pohled na klanění se Bohu a představuje je jako životní postoj křesťana, který upřímně touží žít v Boží přítomnosti. Klanění se podle ní dokonce může a má stát „životním stylem“ každého, kdo miluje Boha a touží v této lásce stále růst. Caroline Schaeferová je členkou asociace Misionářů života, která si klade za cíl probouzet ve společnosti úctu k životu jakožto Božímú daru.

Paulínky • Brož., 115 x 175 mm, 80 stran, 99 Kč

**OSLOVUJI? • NA MINUTU S LADISLAVEM KUBÍČKEM
Vybrala Marie Svatošová**

Třetí, závěrečný díl trilogie, sestavené ze záznamů z exercicií P. Ladislava Kubíčka z let 1976 až 2004, zcela volně navazuje na předchozí dva díly, vydané ve stejnojmenné edici pod názvem *Zapalují? a Přitahují?*. V naprosté většině jde o doslovný přepis zvukového záznamu.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 114 x 165 mm, 112 stran, 99 Kč

ZRALOST NENÍ LUXUS

Josef Maureder • Z němčiny přeložila Lenka Pecharová

Autor knihy vede čtenáře k úsilí o hlubší sebepoznání, a zejména ke správnému využívání duchovních a duševních sil. Zdůrazňuje, jak je důležité být celistvou osobností, a to jak z hlediska antropologického a psychologického, tak i duchovního. Vychází přitom ze spirituality sv. Ignáce z Loyoly.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 112 x 180 mm, 96 stran, 109 Kč

O DARECH S HANOU PINKNEROVOU

Dávat i přijímat dary je velkým uměním. Dary a dárky užíváme jako posly, kteří dovedou vyjádřit naši lásku, poděkování nebo úctu. Obdarování také patří k tomu nejpříjemnějšímu v životě dítěte. Jak se tedy stane, že v dospělosti člověk už mnohdy nic přijmout neumí a chce všechno oplácet? Stojí za tím naše pokora, nebo pýcha? A jak s tím vším souvisí vděčnost? Hledat odpovědi na uvedené otázky můžeme v této knize.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., 107 x 160 mm, 88 stran, 109 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803

Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

771 11 Olomouc 1
147/2002
P.P.

D + 1

**Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1**

SVĚTLO - týdeník Malice cyrilometodějské. Vydává Malice cyrilometodějská v Olomouci, Cernochova 7 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Josef Vlček, PhDr. Lubomír Štula. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č.j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://www.maticecm.cz/svetlo>; objednávky týdeníku a knih, inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrční značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnická 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanova, Medzugarje aj.), se podřízujeme konečnému úsudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.